

செனகாவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

அருள்நீதி மன்னார்தஷ பாலுகமார்

இதனுள்ளே

1. செனகாவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
2. விலைமதிப்புள்ள நம் வாழ்க்கை
3. மரணமில்லா பெரு வாழ்வு
4. தன்னை அறிவதே ஞானத்தின் உச்சம்
5. உங்களுக்குள் கடவுள்
6. தன்னையறிந்த வாழ்வே வாழ்வாகும்
7. மனம் ஒரு பொக்கிஷம்
8. நல்லோர் இயல்பு நன்மை செய்வதே
9. ஞானத்தை தேடுவோம்
10. நல்லொழுக்கம்
11. நல்ல நட்பு வேண்டும்
12. வாழ்வாங்கு வழி என்ன ?
13. உண்மையான சுந்தோஷம்

மகான்களை அடையாளம் கண்டு கொள்ளும் அளவிற்குச் சமகாலச் சமுதாயம் என்றுமே உயர்ந்துத்தில்லை.

- இயேசு சுமந்தது சிலுவையைத் தானே!
- புத்தரை நாம் ஆதரித்தோமோ?
- நபிகளை நாம் அடையாளம் கண்டு கொண்டோமா?
- நந்தனுக்கு நாம் கொடுத்தது புனிதத் தீயைத் தானே!
- தாயுமானவருக்கு நாம் தந்தது தீயைத் தானே!
- இராமலிங்கர் மறைந்தது இன்றுவரை புதிர்தானே!
- பார்த்தசாரதி கோயிலில் தானே பாரதியின் முடிவு!
- மகாத்மா காந்தியை நலம் விசாரித்தது ஒரு சின்னஞ்சிறு குண்டுதானே!
- ஆப்ரஹாம் லிங்கனை பதம்பார்த்ததும் ஒரு குண்டுதானே!
- சாக்ரட்டஸ் சுவைத்தது தூய விஷத்தைத் தானே!
- செனகா சுவைத்ததும் தூய விஷத்தைத் தானே!

இதுதான் நமது சமுதாயச் சரித்திரங்கள், வரலாறு ஏன் அவலங்களும் கூட.

அத்திப் பூத்தாற் போல் வரும் அற்புத மனிதர்களை அழ வைத்துப் பார்ப்பதுதான் இந்த சமுகத்தின் வாடிக்கை. வேடுக்கை.

இது இன்னும் தொடரக் கூடாது என்பதற்காக அவகுரித்தவர்தான் நமது அருள்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி.

வேதாத்திரி மகரிஷி சொல்கிறார்.....

”அந்தக் காலத்திலிருந்து மெய்ப்பொருள் விளக்கும் யார் யார் கொடுத்தார்களோ அவர்களையெல்லாம் தீர்த்துக் கட்டி விட்டது உலகம். இப்பொழுது அவ்வாறெல்லாம் செய்யவே முடியாது.

எனெனில் உலகம் சிந்திக்க ஆரம்பித்து விட்டது. சிந்தனை உள்ளவர்கள் இன்று அதிகம், சிந்தனை உள்ள இளைஞர்கள் வந்துவிட்டார்கள்.

இனி ஒருவரையும் மெய்ப் பொருள் விளக்கம் கொடுத்ததற்காக உலகம் மாய்க்க முடியாது.

அந்த அளவு உலகத்தினரின் அறிவு விரிந்ததனால், இந்த மெய்ப் பொருளை முந்நாறு பேரூக்கு மத்தியில் உட்கார்ந்து பேசக் கூடிய காலம் வந்திருக்கிறது.

உயர்ந்த காலம். அறிவில் மிக்க காலம் என்றுதான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஏனென்றால் இதுவரையில் ஏதோ கற்பனையில் வந்ததெல்லாம் விழுமிகு விடுமே, கெட்டுப் போகுமே என்று நினைக்காமல் நல்ல மாற்றம் வந்தால் நல்லது தானே? மெய்ப்பொருள் விளக்கம் இல்லை என்றால் உலகம் என்ன ஆகும்?

மெய்ப்பொருள் விளக்கத்திலேயே அறிவு நிற்கின்ற போது கடவுள் யார், எப்படி இருக்கிறார் என்ற விளக்கம் எந்த மூலையில் எவன் சிந்தித்தாலும், நீங்கள் என்ன விளக்கம் கண்டார்களோ அந்த விளக்கம் அங்கே அவர்களுக்குக் கிட்டும். அவவர்களிடம் போய்ப் பதிந்து விடும்.

ஆகவே மெய்ப பொருள் விளக்கம் இனி உலகத்தில் எளிதாக கிடைத்துவிடும். அன்றே எழுதினேன்.”

”அற்புதமாம் அறிவினிடத் தத்துவத்தை
அனைவரும் எளிதாக உணர்ந்து கொள்ள
விற்பனைக்கு வெளியாகும் நூல்கள் மூலம்
விரிந்துரைக்க முறைகள் பல வகுப்பான் என்றும்
கற்பனைக்கே இடமின்றி, ஆழந்து ஆய்ந்து
கண்ட முடிவுகளில் நின்று வழுவிடாத
நற்பன்பின் எல்லையிலே மனிதன் வாழும்
நாட்களோ தூரத்தில் இல்லை இல்லை.”

(ஞாக.531)

செனகாவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் – ஒரு பார்வை

லூசியஸ் அனேயஸ் செனகா. (கி.மு.4 – கி.பி. 65), கிரேக்க நாட்டில் பிறந்தவர். பொதுவாக செனீக்கா என்று அழைக்கப்படுபவர், சனேகா தி யங்கர்:” என்றும் அழைக்கப்படுபவர்.

வேதாத்திரி மகரிஷி, ஆகஸ்ட் 14, 1911 – மார்ச் 28 2006) இந்தியாவின் தென் தமிழகத்தில் பிறந்தவர். பொதுவாக பாமர மக்களின் தத்துவஞானி என்று அழைக்கப்படுபவர். மரபு நெறி நின்று ஆன்மிகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமுதாயப் பணி ஆற்றி வந்தவர்.

செனகா ஹிஸ்பானயாவில் உள்ள குருதுபாவில் பிறந்தார், ரோமில் வளர்ந்தார்.

அருட்கந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி சென்னைக்கு அருகில் உள்ள கூடுவாஞ்சேரி என்னும் கிராமத்தில் செங்குந்த கைக்கோளர் மரபில் நெசவுத் தொழில் செய்யும் வரதப்ப முதலியார், முருகம்மாள் (சின்னம்மாள்) தம்பதியர்களுக்கு எட்டாவது குழந்தையாகப் பிறந்தார்.

சிறுவயது முதலே வேதாத்திரி மகரிஷி அவரது தாயார் சின்னம்மாளிடம் நிறைய பக்திக் கதைகளையும், புராணக்கதைகளையும் அறிந்து கொண்டார்.

செனைகாவின் வாழ்க்கை வரலாற்றில், தத்துவம் மற்றும் அவரது தனிப்பட்ட வாழ்க்கை தொடர்பான பல சுவாரஸ்யமான உண்மைகள் உள்ளன.

லூசியஸ் அனேயஸ் செனகா பல்வேறு திறமைகள் கொண்டவர். அவர் ஒரு கவிஞர், கல்வியாளர், நாடகக்காரர், பேச்சாளர், ராஜ நந்திரி, அரசியல்வாதி, விருப்பு வெறுப்பற்ற தலைசிறந்த தத்துவஞானிகளில் ஒருவர்.

வேதாத்திரி மகரிஷியும் பன்மகப் பார்வை கொண்டவர். அவர் ஒரு கவிஞர், எழுத்தாளர், பேச்சாளர். நாடக ஆசிரியர், தத்துவஞானி, பொருளாதார நிபுணர், விருப்பு வெறுப்பற்ற தலைசிறந்த உலக சமாதானத் தூதுவர்.

செனகா வளர்ந்து குதிரை வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு செல்வந்த குடும்பத்தில் வளர்ந்தார்.

தத்துவஞானியின் தந்தை லூசியஸ் அன்னியஸ் செனைகா தி எஸ்டர் மற்றும் அவரது தாயார் ஹெல்வியா ஆகியோர் படித்தவர்கள். குறிப்பாக, குடும்பத்தின் தலைவர் ஒரு ரோமானிய குதிரைவீரன் மற்றும் சொல்லாட்சிக் கலைஞர்.

வேதாத்திரி மகரிஷி, இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றியும் மனித வாழ்க்கையைப் பற்றியும் தவநிலையில் தான் பெற்ற கருத்துக்களைப் பல கவிதைகளாகவும் கட்டுரைகளாகவும் புத்தக வடிவங்களில் இந்த உலகுக்கு அளித்துள்ளார்கள்.

இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் கலந்த தமிழ்ப்பாடல்களை இயற்றியிருக்கிறார்.

பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எளிய தமிழில் தனது தத்துவங்களை எடுத்துரைத்தார். எல்லா மதங்களின் சாரம் ஓன்றே என்பதை மகரிஷி அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்.

1957ல் மகரிஷி 'உலக சமாதானம்' என்னும் நூல் ஒன்றை வெளியிட்டார். தொடர்ந்து பல்வேறு நாடுகளுக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிட்ட அங்கெல்லாம் ஆன்மீகச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

மனிதகுலம் அமைதியாக வாழ ஏற்ற கருத்துகளையும் சாதனை முறைகளையும் உலகமெங்கும் பரப்பிட 1958-ஆம் ஆண்டில் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் நிறுவிய உலக சமுதாய சேவா சங்கம்

இன்று இந்தியாவிலும், சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஐப்பான், தென்கொரியா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும் பல கிளைகளைக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது

செனகா தியங்கரின் குழந்தைப் பருவம் முழுமையான உறுதி இல்லை என்றாலும், செனிகா கிழு 4 ஆம் ஆண்டில் ஸ்பெயினின் கோர்டோபாவில் பிறந்தார் என்பதை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

செனகா ஒரு நோய்வாய்ப்பட்ட குழந்தை, ஆஸ்துமாவால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டார்.

அவரது தந்தை ரோமின் அட்டர்ஸி ஜெனரலாகவும், புகழ்பெற்ற பேச்சாளர் மற்றும் சொல்லாட்சிக் கலைஞராகவும் இருந்தார்

ஒரு வயது வயதில் செனகாவை ரோமிற்கு தந்தை கொண்டு வந்தார். அவர் பைத்கோரியன் ஞானிவந், அட்டலா ஸ்டோயிக்ஸ், நெஜர் செட்சியா, பாப்பிரி ஃபேபியன் ஆகியவற்றில் படித்தார்.

தந்தையின் செல்வாக்கின் காரணமாக தத்துவம், இளமை பருவத்தில் பிதாகிவிட்டது என்றாலும், அவர் கிட்டத்தட்ட மாநில வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார், இது திடீர் நோய் காரணமாக குறுக்கிடப்பட்டது.

இதன் விளைவாக, செனகா கிட்டத்தட்ட தற்கொலை செய்து கொள்ளவில்லை, பின்னர் நீண்ட காலமாக எகிப்துக்கு சிகிச்சை சென்றார், அங்கு பல ஆண்டுகளாக இயற்கை அறிவியல் அறிவிப்புகளை எழுதுவதில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

உண்மையில், செனிகா ரோமில் உள்ள அவரது தாயின் வளர்ப்பு சகோதரியால் கிட்டத்தட்ட முழுமையாக வளர்க்கப்பட்டார்.

இந்த வளர்ப்பு குடும்பத்துடன் அலெக்ஸாண்ட்ரியாவிலும் வாழ்ந்தார்,

அங்கு அவர் எகிப்திய கலாச்சாரத்தைப் பற்றி நிறைய கற்றுக்கொண்டார். இந்த காலகட்டத்தில்தான் அவர் பல்வேறு அறிவியல் மற்றும் அறிவை ஆராய்த் தொடங்கினார்.

செனகா பண்டைய ரோமில் புத்திசாலித்தனமான மற்றும் மிகவும் ஊக்கமளிக்கும் மளிதர்களில் ஒருவர். கூட அவர் நெறிமுறைகளை பிரதிபலிக்கும் ஒரு தத்துவஞானியாக வரலாற்றில் இறங்கினார்,

அவர் அதிகாரம் படைத்தவார். நான் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது ஆழமான மனித இயல்பு வரலாற்றின் மிகவும் நலிந்த காலகட்டங்களில் ஒன்றில், வரலாற்றில் உள்ள மற்ற பெரிய நபர்களைப் போலவே, செனிகாவுக்கு ஒரு தீராத ஆர்வம் இருந்தது,

அது பல்வேறு அறிவியல், கலாச்சாரங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகளில் தன்னை மிகுந்த வெளிப்படைத்தன்மையுடன் மூழ்கடிக்க அனுமதித்தது.

ரோமன் மற்றும் கிரேக்க கலாச்சாரங்களைப் படித்த அதே ஆர்வத்துடன் எகிப்திய கலாச்சாரத்தையும் படித்தார். இறுதியாக, அவர் பின்பற்ற தேர்வு செய்தார் ஞாவடினை அப்பளி மற்றும் அதன் மிகவும் பிரதிநிதித்துவ நபர்களில் ஒருவராக ஆனார்.

கி.பி 41 இல், செனீக்கா பேரரசர் குளாடியசினால் கோர்சிகா தீவுக்கு நாடுகடத்தப்பட்டார். ஆனால் நீரோவின் ஆசிரியராக பணிபுரிய கி.பி.49 இல் திரும்ப அனுமதிக்கப்பட்டார்.

நீரோ சிறுவனாக இருந்தபோது அவருக்கு ஆசிரியராக இருந்தார்

கி.பி.54 இல் நீரோ பேரரசராக ஆனபோது, செனகா அவரது ஆலோசகராக ஆனார்.

மேலும் பிரிட்டோரியன் தலைவரான செக்ஸ்டஸ் அஃப்ரானியஸ் பார்ஸூடன் சேர்ந்து, நீரோவின் ஆட்சியின் முதல் ஜூந்து ஆண்டுகளில் திறமையான அரசாங்கத்தை வழங்கினார்.

நீரோ மீதான செனகாவின் செல்வாக்கு காலப்போக்கில் குறைந்துவிட்டது,

மேலும் 65 இல் நீரோவை படுகொலை செய்ய பிசோனிய சதித்திட்டத்திற்கு உடந்தையாக இருந்ததாகக் கூறப்பட்டதால், செனகா தனது உயிரை மாய்த்துக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது,

அதில் அவர் நிரபராதியாகவும் இருந்திருக்கலாம். இவரது துண்பத்தை சகித்த, அமைதியான தற்கொலை பல ஒவியங்களுக்கு கருப்பொருளாக இருந்துள்ளது.

ஒரு எழுத்தாளராக செனகா தனது மெய்யியல் படைப்புகளுக்காகவும், நாடகங்களுக்காகவும் அறியப்படுகிறார்.

இவரது நாடகங்கள் அனைத்தும் துண்பியல் நாடகங்கள் ஆகும். இவரது உரைநடை படைப்புகளில் ஒரு டசன் கட்டுரைகள் மற்றும் தார்மீக சிக்கல்களைக் கையாளும் நூற்று இருபத்து நான்கு கடிதங்கள் உள்ளன.

இந்த எழுத்துக்கள் பண்டைய உறுதிப்பாட்டுக்கான முதன்மையான நூல்களில் ஒன்றாகும்.

ஒரு துண்பியல் நாடக ஆசிரியர் என்ற முறையில், இவர் மீடியா, தைஸ்டெஸ், ஃபீத்ரா போன்ற நாடகங்களுக்காக மிகவும் பிரபலமானவர். பிற்கால தலைமுறைகளில் செனகாவின் செல்வாக்கு மகத்தானதாக இருந்து போற்றப்படார்.

இந்த உலகம் இறைவன் படைப்பாகையால், மனிதன் தனக்கு விதிக்கப்பட்டதை தான் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று அனுபவிக்க வேண்டுமென்றும், விருப்பு, வெறுப்பு ஆகியவற்றை விட்டுவிட வேண்டுமென்றும் இறைவனின் ஆணையை உணர்ந்து அதற்கு உடன்படுவதுதான் சிறந்த அறம் என்று இவர் போதித்தார்.

வேதாத்திரி மகரிஷி குடும்பச்சூழலில் இவருக்கு அதிகம் படிக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது.

தன்னுடைய சொந்த ஊரில் மூன்றாவது வகுப்பு வரை படித்த இவர், பின்னர் தங்கள் குடும்பத் தொழிலான தறி நெய்தலைச் செய்யத் தொடங்கினார்.

18 ஆவது வயதில் சென்னையில் தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில் பணியாற்றும் வாய்ப்பு இவருக்கு ஏற்பட்டது.

சென்னையில் இவருக்கு ஆயுர்வேத மருத்துவர் எஸ். கிருஷ்ணாராவின் நட்பு கிடைக்க, அவர் மூலமாக தியானம், போகா போன்றவைகளைக் கற்றார் மகரிவி.

தனது வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகிய முழுமையை உணரும் நோக்கத்தால் உந்தப்பட்டு; சித்த, ஆயுர்வேத மற்றும் ஹோமியோபதி போன்ற மருத்துவ துறைகளைக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றார்.

மேலும் இரண்டாவது உலகப் போரின் போது முதலுதவிப் பயிற்சியாளராகவும் பணிபுரிந்தார்.

பின்பு பொருளாதாரத் தன்னிறைவு பெற வேண்டும் என்று, தனது சுய முயற்சியினால் பல்லாயிரம் நபர்களுக்கு வேலை அளிக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு பெரிய நெசவுத் தொழிற்சாலையை உருவாக்கினார்.

அச்சமயத்தில் அரசாங்கத் தொழிற்கொள்கை மாற்றம் காரணமாக வியாபாரம் திடீர் சரிவு நிலையை அடைந்தது;

இருப்பினும் தன்னிடம் பணிபுரிந்த 2000 குடும்பங்களையும் காப்பாற்றுவதற்காக ஈட்டிய பொருள் அனைத்தையும் அவர்களுக்கே செலவழித்து அனைத்துப் பொருள் வளத்தையும் இழுந்தார்.

அப்படியிருந்தும் மனதைத் தளரவிடாது மீண்டும் கடுமையாக உழைத்து படிப்படியாக பொருளாதாரத்தில் தன்னை மேம்படுத்திக் கொள்ள அரிசி வியாபாரம் போன்ற பல்வேறுபட்ட தொழில்களைச் செய்து தனக்கும், தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களின் துன்பத்தைப் போக்கவும் பாடுபட்டார்.

தன் இரண்டு மனவியருடைய மனத்தையும் நன்கு புரிந்தவராய் இருவரிடமும் பினாக்கின்றி அன்புடன் வாழ்ந்து காட்டினார்.

வறுமையிலேயே வாழ அடியெடுத்து வைத்த அவரது உள்ளத்தில் வறுமை என்றால் என்ன? கடவுள் என்பது எது? அதை ஏன் காண முடியவில்லை? மனித வாழ்க்கையிலேயே ஏன் துன்பங்கள் தோன்றுகின்றன போன்ற கேள்விகள் அவ்வப்போது ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தன.

இவற்றிற்கு காரணங்கள் கண்டு தெளிவு பெறுவதற்காக ஆராய்ச்சியிலும் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தார். விளைவாக தனது 35வது வயதில் தன்னிலை விளக்கமாக இறைநிலையை உணர்ந்தார்.

அதன் அடிப்படையில் உலக மக்களுக்காக அவர் அளித்த வாழ்க்கை நெறியே மனவளக்கலை ஆகும்.

46 ஆம் அகவையில் உலக அமைதிக்காக 'உலக சமாதானம்' றுடிசடன யீந்யாந் என்ற 200 பாடல்கள் நூலை எழுதி 1957ல் வெளியிட்டார்.

இந்த இருமொழிகள் (தமிழ், ஆங்கிலம்) நூலை பாடத்திட்ட வழி பள்ளி, கல்லூரிகளில் பரப்ப வாழ்நாள் இறுதிவரை உழைத்து வெற்றி பெற்றார்.

இன்று பல பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டப்படிப்பு, மேல்பட்டப்படிப்பு, ஆராய்ச்சிப்படிப்பில் பலர் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

தனது சகோதரியின் மகளை (லோகாம்பாள்) மணந்து இல்லற வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். இஸ்லாமத்திலும், நெசவுத் தொழிலிலும் ஈடுபாடு அதிகமிருந்த போதிலும் தனது ஆண்மீகத்தேடலில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் நாட்டம் கொண்டிருந்தார்.

சித்தர்களின் நூல்களைக் கற்று, தியானத்தில் வெகுவாக ஈடுபட்டு தன்னை அறிகல் என்ற அகத்தாய்வு முறையில் விடாழியற்சியுடன் ஈடுபட்டார்.

இவரது ஆழந்த ஆண்மீகத் தேடலின் விளைவாக தனது 35ஆவது வயதில் ஞானம் பெற்றார். அதிலிருந்து அடுத்த 15 ஆண்டுகளில் பல உன்னதமான ஆண்மீகக் கருத்துக்களைத் தனது எழுத்துக்களின் மூலமாகவும், உரைகளின் மூலமாகவும் மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தார்.

பின்னர் தனது நெசவு தொழிலை முற்றிலும் விட்டு விட்டு தன்னை முழுமையாக ஆண்மீகத் துறையில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எனிய தமிழில் தனது தத்துவங்களை எடுத்துரைத்தார். எல்லா மதங்களின் சாரம் ஒன்றே என்பதை மகரிஷி அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்.

தொடர்ந்து பல்வேறு நாடுகளுக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிட்ட அங்கெல்லாம் ஆண்மீகச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

மனிதகுலம் அமைதியாக வாழ ஏற்ற கருத்துக்களையும் சாதனை முறைகளையும் உலகமெங்கும் பரப்பிட 1958-ஆம் ஆண்டில் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் நிறுவிய உலக சமுதாய சேவா சங்கம்....

இன்று இந்தியாவிலும், சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஜப்பான், தென்கொரியா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும் பல கிளைகளைக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது.

செனிகாவின் மரணம்

செனிகாவின் வாழ்க்கையில் மிகவும் முரண்பட்ட மற்றும் வருந்தத்தக்க அத்தியாயங்களில் ஒன்று நீரோ தனது தாயைக் கொண்ற தருணம்.

உண்மையைக் கேள்வி கேட்பதற்குப் பதிலாக, தத்துவஞானி அதை நியாயப்படுத்த எல்லா வகையிலும் முயன்றார்.

அவர் பேராசருக்கு பயந்தார் என்பதும், தன்னைக் காப்பாற்றுவதைப் பற்றி மட்டுமே அவர் நினைத்ததும் தெளிவாகத் தெரிந்தது.

பின்னர், பர்ரோ இறந்தார் மற்றும் செனிகா நடைமுறையில் தனியாக இருந்தார். நீரோவின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கான முயற்சியில், அவனுடைய அனைத்து செல்வங்களையும் பொருட்களையும் கொடுக்க முன்வந்தான்.

அதே சமயம் பொது வாழ்வில் இருந்து விலக பேராசரிடம் அனுமதி கேட்டுள்ளேன். குறைந்தபட்சம் அவர் உணர்ந்த ஆபத்தைப் பற்றி எழுதியது இதுதான்.

சினேகா உயிருக்கு பயந்து, தன்னால் முடிந்த வழிகளில் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முயன்றார்.

இருப்பினும், அவருக்கு மரண தண்டனை விதிக்க ஒரு சாக்குப்போக்காக அவருக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட ஒரு சதியில் நீரோ அவரைக் குற்றும் சாட்டினார்.

அந்த நேரத்தில், தண்டனை பெற்றவர் ஒரு தேசபக்தராக இருந்தால், அவர்கள் தங்கள் கையால் இறக்க வேண்டும்.

செனிகா தனது மனைவியுடன் அத்தகைய விதியையும் பார்ம்பரியத்தையும் பின்பற்றினார்.

அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு, அவரது சகோதரர்களும் மருமகனும் நீரோவின் கொடுமையைப் பெற்றவர்கள் என்ற பயத்தில் தற்கொலை செய்து கொண்டனர்.

இந்த சிறந்த சிந்தனையாளரின் வாழ்க்கை ஒரு சோகமான மற்றும் நியாயமற்ற வழியில் முடிந்தது.

வேதாத்திரி மகரிஷி எழுதியது, பேசியது, பாடியது அனைத்தும் "வேதாத்திரியம்". இன்று உலகெங்கும் உலா வந்து கொண்டிருக்கிறது.

உலகில் மனித குலம் சிறப்பாக வாழ, உண்மை நிலை உணர்ந்து உயர்வான வாழ்க்கை நெறிமுறைகளைக் கண்டு அனுபவித்து, அதன் வழி வாழ்ந்து மற்றவரும் சிறப்பாக, அமைதியோடு வாழ வழிகாட்டியர்கள் பலர்.

அவர்களில் அறிஞர்கள், தத்துவ மேதைகள், விஞ்ஞானிகள், மெய்ஞானிகள் அனைவரையும் நினைவு கூர்ந்து, வாழ்வியல் சிந்தனைகள், செயல் திட்டங்களை, மனித குலம் எளிமையாக புரிந்து கொண்டு, உணர்ந்து வாழ அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி எனும் வள்ளல் அருளிய அரிய கொடைதான் வேதாத்திரியம்.

உலகெங்கும் உள்ள அறிவுத்திருக்கோயில்களிலும், மனவளக்கலை மன்றங்களிலும் ஏன் சுமார் 30 க்கும் மேற்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களில் வேதாத்திரியம் பாடத்திட்டமாகப் போதிக்கப் பட்டு வருகிறது.

வேதாத்திரி அவர்கள் தனது 95-வது வயதில் மார்ச் 28, 2006 செவ்வாய்க்கிழமையன்று மறைந்தார்.

செனகா வேதாத்திரிய தத்துவங்கள் ஒப்பீடு

விலைமதிப்புள்ள நம் வாழ்க்கை

”நாம் அதைப் புரிந்து கொள்வோம். நம் வாழ்க்கை, அதிக விலையுள்ள நகைகள் போல, அதன் அகலத்தால் இல்லாமல் அதன் எடையால் தான் மதிப்பிடப்படுகிறது. எவ்வளவு காலம் என்றால்ல என்ன சாதனை என்று அதை அளப்போம்.”

– செனகா

முதலில் ஒருவன் தன் அளவில் மன அமைதியுடன் இருக்க பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

பிறகு தான் அனுபவித்து வரும் மன அமைதி போல, உலகில் மன அமைதிக்காக ஏங்கும் பல உயிர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமையுமாறு தன் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்வது, அல்லது அமைத்துக் கொள்ள முயல்வது, போன்றவைதான் மனித வாழ்வின் உயரிய நோக்கமாகும்.....இதை நம்மில் எத்தனை பேர் உணர்ந்துள்ளோம் ?

வாழ்க்கை வரப்பிரசாதத்தை எண்ணிப்பாருங்கள் – வேதாத்திரியம்

உங்களுடைய வாழ்க்கையே உங்களுக்கு மிகப் பெரிய வரப்பிரசாதம்.

அத்தகைய வரப்பிரசாதத்தை ஒவ்வொரு நிமிடமும் நினைத்துப் பாருங்கள். இந்த உலகில் உங்களுக்கு கீழ் வசதி வாய்ப்புகள் இல்லாமல் வாழ்பவர்கள் கோடான கோடி மக்கள்.

அவர்களை பற்றி கண நேரம் நினைத்துப் பார்த்து, நம் வாழ்வில் நிம்மதி மட்டும் நாடாமல், அவர்களின் வாழ்க்கை

முன்னேற்றத்திற்கும் நம் உடலால், நம்முடைய அறிவால் என்ன செய்ய செய்ய முடியும் என்ற மாறுபட்ட எண்ணத்தை மனதில் விதைத்து, அதன்படி, செயல்களை வடிவமைத்துக் கொண்டு வாழ்க்கைப் பாதையை சீர்செய்து கொள்வோம்.

விஞ்ஞானத்திலுள்ள புதிர்களை எல்லாம் தீர்த்து வைத்து, மெய்யறிவை நாடி மனிதகுலம் முன்னேற்றத்தை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும்.

பஞ்சேந்திரியங்கள் கொண்டு உலகைப் பார்ப்பவர்கள் மருள் நிலையை அடைகின்றார்கள். பஞ்சேந்திரியங்களைக் கொண்டு இறைவனை வழிபடுபவர்கள் அருள் நிலையை அடைகிறார்கள்.

அருள் நிலையை அடைகின்றவர்கள் அனைத்தையும் இறைசொருபமாக காண்கின்றனர்.

மருள்நிலைக்கு ஆளாகின்றவர்கள் தங்களிடம் ஜீவபோதத்தை வளர்த்து அக்ஞானத்துக்கு ஆளாகின்றார்கள். மேலும் அவர்கள் சிற்றின்பத்தில் மயங்கிச் சிறுநெறியில் வாழ்கிறார்கள்.

பஞ்சேந்திரியங்களையும் இறைவழிபாட்டில் ஈடுபடுத்தி அருள்நிலையைத் தமிழிடத்தல் உண்டாக்கியவர் இராமகிருஷ்ணர்.

அவர் வாழ்வு அருள் வாழ்வுக்கு விளக்கமாக அமைகின்றது. பஞ்சேந்திரியங்கள் மூலமாக அவர் அனுபவித்தது பாரமார்த்திக இன்பமேயாகும்.

ஒரு சமயம் அவர் வயல் வழியாகப் போய்க் கொண்டிருந்தபொழுது பசுமையான வயலுக்கு மேல் வெண்மையான கொக்குக் கூட்டம் பறந்து சென்றது.

அதற்கு மேல் வானில் கருமையான மேகக்கூட்டம் படர்ந்திருந்தது. பசுமை, வெண்மை, கருமை ஆகிய மூன்று வர்ணங்களையும் ஏக காலத்தில் பார்க்கும் பொழுது இயற்கையின் பேரழகு அவருடைய உள்ளத்தை அருள் நிலைக்கு எடுத்துச் சென்று விட்டது.

மற்றொரு சமயம் அவர் மேனியின் மீது சிவசின்னாங்களை அணிந்து அவருக்குச் சிவ வேடமணிந்த பொழுது அவருடைய உள்ளம் சிவசௌருபத்தில் லயமாகிப் பேரின்பத்தில் திளைத்திருந்தது.

தெய்வப் பிரசாதத்தை அவர் வாயில் போட்டால் அவர் உள்ளம் அதீத நிலைக்குப் போய் விடும்.

விவேகானந்தர் தெய்வீகப் பாடல்களை இராமகிருஷ்ணர் முன் பாடினால், அதைக் கேட்கும் பொழுது அவர் உள்ளம் அதீத நிலைக்குப் போய்விடும்.

நறுமணத்தைப் பொருத்தி நாசியின் மூலம் சுவாசிக்கும் பொழுது அவருடைய உள்ளம் அருள் நிலைக்குப் போய்விடும். பஞ்சேந்திரியங்கள் மூலம் அவர் பர தரிசனத்தையே பெற்று வந்தார்.

அருள்குரு இத்தகைய தெய்வீகக் காட்சியைக் காண்பதற்குரிய உபதேசத்தைச் செய்கிறார்.

ஆனால் அருளுக்குப் பாத்திரமாகாதவர்கள் தங்கள் அறிவைக் கொண்டு உலகைக் காண்கிறார்கள்.

அறிவைக் கொண்டு உலகைப் பலப்படுத்தும் பொழுது நம்மிடத்தில் ஜீவபோதம் வளர்கின்றது.

ஜீவ போத்திலிருந்து ஆசை, ஆணவம், அகங்காரம் ஆகியவைகள் தோன்றி நம் அறிவை மயக்குகின்றன.

அருள் நிலையில் பார்க்கும் பொழுது தெய்வமாகத் தோன்றுகின்ற ஒன்று அறிவைக் கொண்டு பார்க்கும் பொழுது உலகமாகத் தென்படுகிறது.

இதைத்தான் ”அருளால் எவையும் பார் என்றான் – அத்தை அறியாதே சுட்டி என் அறிவாலே பார்த்தேன்” என்றார் தாயுமானவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

வேதாத்திரி மகரிஷியோ, பற்றற்ற வாழ்வு வாழ வழிகாட்டி எல்லாவற்றையும் கடந்து நிற்கும் சுத்தவெளியை அறியலாம் என்கிறார். எப்படி ?

மனித வாழ்வின் நோக்கம் இனிமையாக வாழ்வது ஆகும். இயற்கைக்கு முரண்பட்டும் சமுதாய உணர்வு இன்றியும் வாழ்ந்து பல ஸ்தக்கணக்கான பிறவிகளைத் தாண்டி வந்துள்ள மனிதகுலத்திலே இனிமை இல்லை.

ஆஹாவது அறிவு எனும் உண்மைப்பொருள் மேன்மைப் பொருளான மனமாக மலர்ந்துள்ளது என உணர்ந்து, தானும்இனிமையாக வாழ்ந்து மற்றவர்களையும் வாழ வைக்கக் கூடிய தனது தெய்வீகப் பண்பை மனிதன் மறந்து விட்டான்.

சுயநல நோக்கத்தோடு, இனம் என்றும் சாதி என்றும் தேசம் என்றும் மொழி என்றும் மதம் என்றும் எல்லைகட்டிய மனதினால் பாசம் பற்றுக்களில் சிக்கிக் கொண்டுள்ளான்.

இயற்கையின் அமைப்பையும், இயக்க ஒழுங்கையும். செயல்விளைவு நியதியையும் அறிந்து, புரிந்து, உணர்ந்து அந்த இயற்கையின் ஒரு பகுதி அறிவு தன்னில் இருப்பதை உணர்ந்து, எல்லா சீவ இனங்களிலும் உயர்ந்த சீவனாக மனிதனாக இருப்பதையும் உணர வேண்டும்.

அந்த உணர்வில், மன விரிவின் காரணமாக பாசம் பற்று என்பவைகள் மறந்து பிறர் துன்பம் தீர்க்கும் செயல்கள் மலரும். இத்தகைய பற்றற்ற வாழ்வினால் மானுடம் இறைநிலை உணர்வு பெறும்.

”இனம் சாதி, தேசம்மொழி, மதம் பற்றற்று

இயற்கையமைப்பு அறிவுநிலை அறிந்து, மேலாம்

மனிதனென்ற ஒரு நினைவில், பாசம் பற்றை

மறந்துதொண்டாற்றி பிறர் துன்பம் தீர்க்கும்

புனித உள்ளம் செயலுடையோர் என்னிறந்தோர்.

புவிமீது அதிகரிக்க அதிகரிக்க
கணிவுமிகும். அருள்பெருகும். சமுதாயத்தின்
களங்கங்கள் மறைந்து விடும். உலகம் உய்யும்.”

(ஞா.க.422)

பற்றற்ற வாழ்வை வாழ்ந்து ஆனந்தமான பரத்தை உணர்ந்து நாமும் ஆனந்தமாக வாழ்வோம். ஆனந்தம். ஆனந்தம். ஆனந்தமே. வாழத் தெரிந்திடில் ஆனந்தமே.

மரணமில்லா யெறு வாழ்வு

”உங்கள் சகோதரன் இறந்ததற்காக வருந்தாதீர்கள். இறுதியில் அவன் சுதந்திரமாக, பாதுகாப்பாக, இறப்பறவனாக மாறி விட்டான். எல்லையற்ற வானத்தின் வழியே சந்தோஷமாகப் பயணம் போகிறான். கீழிருக்கும் இந்த பகுதியை விட்டு விட்டு பொருட்களின் பிடியிலிருந்து விடுபடும் ஆண்மாக்களை சந்தோஷமாகத் தன் மார்பில் வாங்கிக் கொள்ளும் ஓரிடத்திற்கு, மேலே பறந்த செல்கிறார்கள். உன் சகோதரனின் வாழ்நாள் முடிந்து விடவில்லை. இன்னும் நீடித்த ஒரு வாழ்வை அவன் பெற்றிருக்கிறான். அவன் நம்மைப் பிரியவில்லை. நமக்கு முன்பு சென்றிருக்கிறான்.”

– செனகா

மரணத்தை வெல்லும் வழி எது? வேதாத்திரியம்

- இயற்கை விதி அறிந்தால் மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு.
- மரண பயத்துக்கு காரணம் அறியாமையே
- உடலுக்கும் உயிருக்கும் பிரிவு ஏற்பட்டால் மரணம்.
- வாழ்வு என்பது உடலும் உயிரும் சேர்ந்திருப்பது ஆயின் மரணம் என்பது உடலை விட்டு உயிர் பிரிந்துபோவது. உயிர் அவ்விதம் பிரிந்துவிடாமல் காக்க வேண்டுமாயின், அந்த உயிரினது நிலைக்களமான வித்துவை (விந்து அல்லது நாதம்) பத்திரமாக வைத்திருக்க வேண்டும். எனெனில், உயிரானது உடல் முழுவதும் பரவியிருந்தாலும், அங்கெல்லாம் அது மென்மையான அளவிலே தான் இருக்கும். ஆனால், வித்திலேயோவென்றால், அளவிலும் சரி, அழுத்தக்கிலும் சரி, கூடுதலாக இருக்க முடியும். அவ்வாறு எந்த அளவுக்கு வித்தினது தரம் கூடுகிறதோ, அந்த அளவுக்கு உயிர் அங்கே செறிந்து, தேங்கிநிலை கொள்ளும். அந்த அளவிலேதான், நோயும் வராது, மரணமும் தள்ளிப் போகும்.

- மரணத்திற்குப் பின் ஆண்மாவின் நிலைகள் நான்கு. அவை. சாலோகம், சாமீபம், சாருபம் மற்றும் சாயுச்சியம்.
- உலகில் மேலே எழும்ப முடியாத பளு பெற்ற நிலை சாலோகம். நிவர்த்திக்காக் காத்திருக்கும் நிலை அது.
- சாமீபம் என்பது சூரியமண்டலம். உலகியல் இன்பங்களில் ஓரளவு நிறைவு பெற்ற நிலையில் நிவர்த்திக்காக ஆண்மா காத்திருக்கும் நிலை அது.
- சாருபம் என்பது பிரபஞ்சம். முழு தூய்மை பெற்ற நிலையில் பிரபஞ்ச உயிரோடு இங்கு ஆண்மா கலந்திருக்கும்.
- சாயுச்சியம் என்பது முழுநிவர்த்திக்கு அப்புறம் சக்தி களத்தையும் விட்டு இறைநிலை ?யாடு கலந்துவிட்ட நிலை. இது ஆத்ம சாதனையளாருக்குத்தான் சிந்திக்கும்.

தன்னை அறிவதே ஞானத்தின் உச்சம்

”தன்னைத்தானே ஆளக்கூடியவரே மிகவும் சக்திவாய்ந்தவர்“

— செனகா.

தன்னை அறிவதே ஞானத்தின் உச்சம் – வேதாத்திரியம்

தன்னை பூரணமாக அறியாதவன்

பிறரை ஒரு நாளும் சரியாக அறிய முடியாது.!

— சாக்ரட்டஸ்

”உங்களை நீங்களே அறிவதே ஞானத்தின் உச்சம்.“

”நான்யார் ?“ யார் என்றறியும் பேரார்வத் தாலோ
 நாட்கள் மாதம் ஆண்டு பலப்பல கழித்தேன்,
 ஊன்உருவில் உள்ளியங்கும சூக்குமத்தை உயிராய்
 உணர்ந்தபின்ற, உயிர்ச்சமூலின் அலைகாந்தம் கண்டேன் !“
 வான்பொருளாம் காந்தமது பஞ்சதன் மாத்திரையாய்
 வாழும் உயிரில் மனமுமாய் இயங்கக் கண்டேன் !

”மேன்மையான இவ்வரிசைகளின் காந்த ஆற்ற லுக்குள்,
 மிகச்சிறந்த இறைநிலையும் அறிவும் ஒன்றாய்க கண்டேன் .“

(ஞானக்களஞ்சியம் பாடல் 1726)

உன்னையேந் அறிவாய் – வேதாத்திரியம்

இரும்பு ஒரு கரண்டியாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு இரும்பு என்றாலும் கரண்டி என்றாலும் அது ஒரு பொருளையே குறிக்கும்.

அதுபோல் தெய்வம் என்ற அருட்பேராற்றலே பேரியக்க மண்டலத்தில் இயங்கும் எல்லாமாக இருக்கிறது. நீயுமாக மனித வடிவமாக இருப்பதும் அதுவே.

இந்தக் கருத்தில் மனத்தைப் பதித்துக் கொண்டு உன்மையை உணர்ந்து கொள். நீயென்றாலும் தெய்வமென்றாலும் ஒரு பொருளையே குறிக்கும்.

கரண்டியை உருக்கிவிட்டால் இரும்புக்குக் கொடுத்த வடிவம் மறைந்து விடுகிறது. அவ்விரும்புக்கு கரண்டி என்று கொடுத்த பெயர் மறைந்து விடுகிறது. என்ன மிச்சம்? இரும்புதான்.

இரும்பைப் பல வடிவங்களாக்கி, பெயர்களை அக்கருவிக்குக் கொடுக்கிறோம். வடிவத்தையும் பெயரையும் கழித்துவிட்டால் மிஞ்சவது இரும்புதானே!

அதேபோன்று, நீ உன்னையெறிந்து கொள்ள முயற்சி செய்! மனிதனென்ற வடிவத்தையும், உன் செயல் பதிவுகளாக உள்ள வினைப்பதிவுகளையும் கழித்துப் பார்! உன்னில் மிஞ்சவது எல்லாம் வல்ல அருட்பேராற்றலாக விளங்கும் பரம்பொருளே. – யோகிராஜ் வேதாத்திரி மகரிஷி

மகிழ்ச்சியோடு வாழ

”உன்மையான மகிழ்ச்சி என்பது, எதிர்காலத்தைப் பற்றிய கவலையில்லாமல் நிகழ்காலத்தை அனுபவிப்பதே.” – செனகா

நிகழ்கால மகிழ்ச்சிக்கு வேதாத்திரியம் வழி சொல்கிறது.

மனிதன் என்ற தத்துவத்தை நான்கு சிறப்பு நிலைகளாகப் பிரிக்கலாம். அவை 1) உடல் 2) உயிர் 3) மனம் 4) மெய்ப்பொருள் என்பனவாகும். இந்நான்கும் பொருள் நிலையில் ஒன்றில் ஒன்றாக நான்கும் இணைந்து இயங்கும் சிறப்பே மனிதனாக விளங்குகின்றது.

உடல் என்பது ஆற்றலின் (Mass) திரட்சியே. ஆற்றல் (Energy) என்பது மெய்ப்பொருளின் இயக்க நிலையே. மெய்ப்பொருள் தான் ஆற்றலுக்கு நிலைக்களம் (Static State). இதனை வெட்டவெளி என்கிறோம்.

வெட்ட வெளியே தனது இயக்கத்தில் ஆற்றல் ஆகிறது. ஆற்றலின் திணிவு உடல். உடலில் நிறைந்த ஆற்றல் உணர்ச்சியைனும் சிறப்புற்று உடலை உணர்ந்து, பேரியக்க மண்டலத் தோற்றங்களை உணர்ந்து, உணரும் ஆற்றலான உயிரையும் உணர்ந்து முடிவாகத் தனது மூலநிலையான மெய் நிலையை நிலைக்களானாக உள்ள ஆதிரிலையை உணர்ந்து முழுமை பெறுகிறது.

உணர்ச்சியிலிருந்து முழுமை பெறும் வரையில் நடைபெறும் சிறப்பாற்றல் தான் மனம் (Mind) என்றும், அறிவு (Consciousness) என்றும் வழங்கப்படுகின்றது.

எனவே மெய்ப்பொருள், ஆற்றல், தோற்றம், மனம் (Truth,Energy,Mass,Consciousness) என்ற நான்கு நிலைகளும் ஒரு பொருளின் பரிணாம வளர்ச்சியின் வேறுபாடுகளே.

இந்த விளக்கத்தையே பேரியக்க மண்டல இயக்கங்கள் அனைத்தையும் மதிப்பிட அடிப்படையாகக் கொள்ளலாம்.

நூன்னிய இயக்க ஆற்றலான பரமானு முதல் பெரும் பெரும் நடச்சத்திரங்கள் உட்பட மனதில் கொண்டு ஆழ்ந்து ஆராய்ந்தால் ஒரு பேருண்மை விளங்கும்.

ஒவ்வொரு அனுவும் அல்லது அனுக்கொத்தும் தன்னியக்கம், தொடரியக்கம், பிரதிபலிப்பு இயக்கம், விளைவு என்ற நான்கு வகையான தன்மைகளோடு இயங்குகின்றன. எந்த ஒரு இயக்கமும் தனியாகத் துண்டுபட்டு நடைபெறுவதில்லை.

பேரியக்க மண்டலம் என்ற கோர்வையில் அமைந்துள்ள இயற்கை ஒழுங்கமைப்பை நாம் காரண – விளைவு நியதி (Cause - and - effect system) என்று கூறுகிறோம்.

இந்த விளைவின் கீழ் தோன்றிய மனிதனின் நோக்கம் அறிவின் முழுமை பெற்று அமைதி பெறுவதேயாகும். அறிவின் முழுமைக்கு வாழ்க்கை அனுபவம் வேண்டும்.

அவ்வனுபவத்திற்கு உடல் என்ற நற்கருவியை நன்றாகப் போற்றி காத்து பயன்படுத்த வேண்டும்.

எனவே மனிதன் தனது நோக்கத்தை ஒட்டி இயல்பாக வாழ்ந்து அமைதியும், மகிழ்ச்சியும் பெற வேண்டுமெனில் அறிவில் முழுமை பெறுவது, உடலைப் பொறுப்போடு காப்பது என்ற இரண்டு வகையிலும் உணர்ந்தாற்ற வேண்டும். – யோகிராஜ் வேதாத்திரி மகரிஷி

உங்களுக்குள் கடவுள்

”கடவுள் உங்களுக்கு அருகில் இருக்கிறார், உங்களுடன் இருக்கிறார், உங்களுக்குள் இருக்கிறார்”
– செனகா

”அவனில்தான் நீ. உன்னில் அவன்,
அவன் யார்? நீ யார்? பிரிவேது.”

(வேதாத்திரியம் ஞாக.பா.2)

உனக்குள்ளாக தெய்வமும், தெய்வத்திற்குள்ளாக நீயும் இருப்பதை உணரும்போது, தெய்வமும் நீயும் பிரிவற்ற நிலையில் ஒன்றாகிவிட முடியும்.

தெய்வ நிலையை நீ மறந்தபோது, மனிதன் என்ற சிறிய நிலையை அடைகிறாய்,

தெய்வத்தோடு இணைந்திருக்கும்போது எல்லாப் பெருட்களிலும் தன்னையும் தன்னில் எல்லாப் பொருட்களையும் உணரலாம்.

எனவே மாணிக்க வாசகர் சொன்னது போல் உதவிக்கு அழைத்தால் இறைநிலை உடனடியாக உதவி செய்யும்.

முழுமையின் பின்னம் தானே நீ? Fraction Demands Totality Supplies. பின்னம் கேட்டால் முழுமை தருமே.

நான் என்ற பிரம்மத்தை அறிந்தேன் – வேதாத்திரியம்

”நான் என்ற பிரம்மத்தை அறிந்தேன். அஃது

நினைவதனின் முடிவாகும். மூல மாகும்.

குனியமே! தோற்றமெலாம் அதில் இருந்தே!

சுத்த வெளி! மெளனமது! உவமை இல்லை!

ஊன்றாருவில் ஓடுமேஷயிர்ச் சுழற்சி வேகம்

உற்பத்தி செய்கின்ற மின் சாரத்தில்

தோன்றுகின்ற அலைஇயக்கம் அறிவு ஆகும்

கயநிலையில் தியானித்து அறிதல் ஞானம்.”

(ஞானக்களஞ்சியம் பா.1405)

நான் என்பது பிரம்மம் என்பதை அறிந்து கொண்டேன். அது நிலையின் முடிவு. அதாவது மனதின் மறுமுனையும், மூலமான சூன்ய வெளி ஆகும்.

பிரபஞ்சத்தில் நாம் காணும் சடம், சீவன் என்ற தோற்றுங்கள் எல்லாம் அதிலிருந்து தோன்றி அதற்குள்ளாகவே இயங்குகின்றன.

சுத்தவெளி மௌனமாகும். ஒசையைக் கழித்தால், ஒசைக்கு முன்னதாகவும், ஒசைக்குப் பின்பும் உள்ள நிலையாகும். அதனை உவமையினால் விளக்க முடியாது.

ஆத்மானுபவமாக அவரவர் ஆறாவது அறிவின் திறன் கொண்டு உணர்த்தான் முடியும்.

பரு உடலில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற உயிர்த்துகளின் சமூர்சி வேகத்தால் உருவாகிற காந்தத்தின் தன்மாற்றமாகிய மின்சாரத்தில் தோன்றுகிற இயக்க அலை அறிவு ஆகும்.

இயக்குவது அறிவு, இயங்குவது உயிர், உயர்வது மனம், உணர்த்துவது உடல் ஆகும்.

மனதை உயிரில் ஓடுக்கி தியானித்து, மனதின் மறுமுனை அறிவு என்பதையும், அந்த அறிவேதனது சுயமாகிய பிரம்மம் என்பதையும் அறிந்து கொள்வதும் புரிந்து கொள்வதும் உணர்ந்து கொள்வதும் ஞானம் ஆகும்

தன்னையறிந்த வாழ்வே வாழ்வாகும்

”தன் சொந்த இயல்போடு ஒத்திசெந்து இருக்கும் வாழ்வே சந்தோஷமானது.” – செனகா

நான் உடல் என்று குறுகி நிற்பதா? நான் மனம் என்று விரிந்து நிற்பதா? நான் உயிர் (ஆன்மா) என்று உயர்ந்து நிற்பதா? நான் பிரம்மம் என்று உணர்ந்து, முழுதுணர்ந்து நிற்பதா?

குறுகி நின்றால் விரிவு இல்லை. விரிந்து நின்றால் குறுக்கமும் விரிவும் மட்டும் தான் உண்டு, உயர்வு இல்லை. உயர்ந்து நின்றால் விரிவும் உயர்வும் மட்டுந்தான் உண்டு; உணர்வு, முழுதுணர்வு இல்லை. உணர்ந்து நின்றால் இவை அனைத்தும் உண்டு.

உடல் தோற்றமாக இருக்கிறது. உயிர் ஆற்றலாக இருக்கிறது. மனம் உணர்வாக இருக்கிறது. மனம் தான் நான் எனில் மனம் என்ற ஒன்று தனியாக இல்லையே!

உயிர்தானே மனம் என மறுபெயர் பெற்றிருக்கிறது. உயிரோ அனுக்கூட்டம். அனுவோ பிரம்மத்தின் இயக்க நிலை. எனவே, நான் பிரம்மம் என்பது தெளிவாகிறது.

நான் என்ற ஆராய்ச்சி இறையுணர்வில் முடியும். இறைநிலை உணர்ந்த தெளிவில்தான் ஆசை ஒழுங்குறும்.

எது எல்லாவற்றிற்கும் பெரியதோ, எதை விடப் பெரிது வேறொன்றும் இல்லையோ, அதுவே நானாக இருக்கும் போது அந்நிலை உணர்ந்த தெளிவில் தான் இருக்கும் போது எனக்கு அது வேண்டும், இது வேண்டும் என்று அவா எழு இடம் எது ?

என்னை உடலாவில் குறுக்கிக் கொண்டிருந்தபோது எதைனோடோ என்னை ஒப்பிட்டுக் கொண்டேன்.

அப்போது நான் பெரியவன், நான் வல்லவன், நான் செல்வன், நான் அழகன் என்றெல்லாம் தருக்கு வந்தது. ஒப்புவழையில்லாத ஒரு பெரிய பொருளாக நானே இருக்கும் நிலையை உணர்ந்து கொண்டு விட்ட போது எதனோடு என்னை ஒப்பிட்டுத் தருக்குவது ?

ஆணவம் எழுக் காரணமே இல்லாமல்லவா போய் விடுகிறது.

நானே பிரம்மம் ஆக இருக்கிறேன், பிரம்மம் எல்லாமாக இருக்கிறது என்னும்போது, எல்லாமே நானாக இருக்கும் நிலையையும், நானே எல்லாமாக இருக்கும் நிலையையும் நான் உணர்ந்து மறவாமல் இருக்கும் போது, எதன் மீது பற்று வைப்பது ? என்னுடையது என்ற பற்று எழு முகாந்திரமே இல்லையே !

நான் இன்னும் அகங்காரமும் எனது என்னும் மமகாரமும் ஒருங்கே ஒழியும் இடம் நான் யார் ?
நான் பிரம்மம் என்ற தெளிவுதான். –வேதாத்திரி மகரிஷி.

மனம் ஒரு யாக்கிழம்

- "பல ஆறுகள், விண்ணிலிருந்து மழை, பல மருத்துவ குணமுள்ள நதிகள் போய்ச் சேர்ந்தாலும் கடலின் கலை மாறுவதில்லை. அதேபோல் தைரியமுள்ளவனின் மனதை சோதனையின் கனம் தாக்குவதில்லை. அது தன் சமநிலையை நீடித்திருக்கிறது. ஏனெனில் அது வெளி சூழலை விட அதிக சக்தி வாய்ந்ததாயிருக்கிறது."
- "சந்தோஷமான மனிதனை ஆரோக்கியமான மனம்தான் உருவாக்கும்."
- "நல்லதோ கெட்டதோ எது நடந்தாலும் சோர்ந்து போகவோ உயர்ந்து போகவோ செய்யாத உயர்ந்த மனநிலைதான் துவளாத மனம்."

- எவ்வளவு செல்வமும் மேன்மைப்படுத்தவோ தாழ்வுபடுத்தவோ முடியாத மனத்தின் சமரிலைதான் சாந்தமான மனோபாவம்.”

– செனகா

மனம் ஒரு பொக்கிஷம் – வேதாத்திரியம்

ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஓர் விளைவுண்டு. அந்த விளைவிலிருந்து யாருமே தப்ப முடியாது.

ஒவ்வொருவரும் தனக்கோ, பிறர்க்கோ, தற்காலத்திலோ, பிற்காலத்திலோ, உடலுக்கோ, உயிருக்கோ தீங்கு நேராவண்ணம் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

அப்போது தான் அமைதியும் இன்பமும் ஏற்படும். அறிவு வளர்ச்சிக்கும் வழி ஏற்படும்.

இன்றேல் அமைதி குன்றி வளர்ச்சி தடையறும். அவரவர் செய்யும் தவறுகள் தான் மதவாதிகளால் பாபம் என்றும், சிந்தனையாளர்களால் தவறு என்று, அரசியல்வாதிகளால் குற்றம் என்று கூறப்படுகிறது. இந்த மூன்றுமே ஒரே பொருளைக் குறிப்பதுதான்.

நாம் ஒரு முறை ஒரு செயலை செய்துவிட்டால், அது நமது உடலுறப்புக்களில் பதிந்து மீண்டும் அதையே செய்யத் தயாராகிவிடும்.

இந்தப் பதிவு, எண்ண அழுத்தமாக மூளையிலும் பதிந்துவிடுகிறது. அதுவுமின்றி, சந்ததித் தொடர்புக்கு காரணமாக உயிர்வித்திலும் அது பதிந்து விடும்.

ஆகவே தான், தீமையைத் தவிர்த்து நல்லதே செய்ய நாம் பழகிக் கொள்ள வேண்டியதிருக்கிறது. இதற்கு தான் ஒழுக்கம் என்று பெயர்.

பிறர்க்கு எவ்வகையிலும் தீமை ஏற்படாதபடி எண்ணம், சொல், செயல் ஆகிய மூன்றையும் ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டு வாழ்வது தான் ஒழுக்க வாழ்வு ஆகும். மற்ற எல்லாம் இழுக்கான வாழ்வாகிய துன்பத்தையே தான் கொடுக்கும்.

இதனால் காரண காரிய விளைவு அறிந்து இன்பம் தரும் நற்செயல்களிலேயே ஒருவன் ஈடுபடவேண்டுவது அவசியமாகிறது.

– தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி.

மனநிறைவு: வேதாத்திரியம்

பேரியக்க மண்டலம் கணக்கிட இயலாத பருமன் உடையது. அதில் கோடிக்கணக்கான நட்சத்திரங்கள், (சூரியன்கள்) கோள்கள் அதனதன் விரைவிலே பாதையிலே சற்றும் பிறழாமல் உலவிக் கொண்டிருக்கின்றன.

மனிதர் வாழும் இப்பூவுலகம் மிகப் பொரியது. கணக்கிட முடியாத காலத்தையுடையது.

மனித இனம், மற்ற உயிரினங்கள் என்னிலெடங்கா. இவையெல்லாம் இறையென்ற பூரண ஆற்றலின் அழுத்தமென்ற விரைவாலும் ஒழுங்காற்றல் என்ற பிறழா நேறியாலும் பிசகாமல் சத்தியம் தவறாமல் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இப்பேராற்றலின் கருணையினால் ஒவ்வொவொரு சீவனும் பிறக்கும் போதே அதன் வாழும் காலம் வரைக்கும் தேவையான அனைத்தும் இருப்பாகவும் இணைக்கப்பட்டும் உள்ளன. இவற்றையெல்லாம் நமது மனதை விரித்து என்னிப் பார்ப்போம்.

இறை நிலை, பேரியக்க மண்டலம், உயிரினங்கள், இன்ப துன்ப விளைவுகள், எண்ணம், செயல்கள் விருப்பம் நிறைவு என்ற எல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்ந்து இணைந்த ஏற்பாடாக நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நமக்கென்ன குறை. உண்மையில் குறையே இயற்கையில் எள்ளளவும் இல்லை.

பின் ஏன் மனக்குறை ? உடல் நலக் குறை ?

மனித உள்ளத்தில் தேவையுணர்வு, விருப்பம் என்று இரண்டு எண்ண எழுச்சிகள் உள்ளன.

தேவை இயற்கையானது. உடலையும், உயிர் வளர்ச்சியும் ஒட்டி எழுவது. விருப்பம் தேவையிலிருந்தும் எழுலாம், கற்பனையாகவும் பழக்கத்திலிருந்தும் எழுலாம்.

தேவையை ஒட்டியதாகவே விருப்பத்தை ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டால் நீயே ஞானி.

கற்பனையாகவும் பழக்கத்தை ஒட்டியும் எழும் விருப்பங்களை அப்படியே செயல்படுத்த எண்ணத்தை உடலை இயங்க விடும்போது உனக்கு அமைந்த ஞானத்தை பயன்படுத்தாத வீணாகிறாய்.- தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி.

நல்லோர் இயல்பு நன்மை செய்வதே

”மற்றவர்களுக்கு ஒருவன் நன்மை செய்தால் தனக்கும்தான் செய்து கொள்கிறான். அதன் எதிர் விளைவாக மட்டுமல்ல அந்த செயலிலேயே செய்து கொள்கின்றான். நன்மை செய்யும் உணர்வே ஒரு வெகுமதிதான்.”

- செனகா

தன்னலம் கருதாதவரை உலகம் இலட்சிய புருஷனாகக் கருதுகிறது. மனித வாழ்வில் அதையே சிகரமான பண்பு எனலாம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கு எளிய மனிதனின் நூற்றாண்டு எனப்பெயர். சமூகம் எளிய மனிதனை உயர்ந்த மனிதனாக்க பெருமுயற்சி எடுப்பதை இலட்சியமாகக் கொண்டாட நூற்றாண்டு இது.

பூரண யோகத்தின் அடிப்படையே, தான் என்பது அழிந்து உலகத்துடன் இரண்டறக் கலக்கும் நிலையாகும்

மனித உறவுகளில் சிறந்ததாகக் கருதப்படும் தாய்மைக்கு அவ்வுயர்வு ஏற்பட்டதற்குரிய காரணம் தன்னை மறந்து தாய் தன் குழந்தையின் நலனைப் பாராட்ட முடிகிறது என்பதே. தெய்வத்திற்கு அடுத்த இடம் தாய்மைக்குக் கிடைத்ததற்கு தன்னாலமற்ற குணமே காரணம்.

மனிதனின் சிறுமையை நினைந்து வருந்தி ஹீ அராவிந்தர் பரவலாக எல்லா மனிதர்களிடமும் காணப்படும் இரு குணங்கள் சுயநலம், கயமை என்கிறார். அதற்குப் பரிகாரமாக நாம் செய்யக்கூடியது ஒன்றே அவற்றை நம்மிடமிருந்து அறவே அகற்றுதல் என்கிறார்.

ஒருவர் பிறருக்குச் செய்யும் உதவி அனுதாபத்தால் நிகழ்கிறது. பரிதாபப்பட்டு உதவுவதைவிட அனுதாபம் உயர்ந்தது. கருணையால் செய்யும் உதவி அதைவிடச் சிறந்தது.

அதற்கடுத்த நிலையில் உள்ள உயர்ந்த உதவியை செய்யக்கூடியது அருள் என்பதால், அந்நிலை மனிதனுக்கில்லை.

கருணையே உயர்ந்துள்ளது என்றால் கருணையால் பிறருக்கு எதைக் கொடுப்பது சாலச் சிறந்தது எனில் பொருள் முதல் நிலையிலும், உறவு அடுத்த நிலையிலும், அறிவு மூன்றாம் கட்ட உயர்வுக்கும் உரியதாகிறது.

பொருளைக் கொடுத்துதவுவதைவிட நட்பால் உதவுவது பெரியது. அவருக்குத் தேவையான அறிவைக் கொடுத்துதவுவது அதனினும் சிறந்தது.

பிறருக்காகச் செய்யும் பிரார்த்தனை அவருக்கு அருளைப் பெற்றுத் தருவதால் அறிவால் செய்யும் உதவியைவிட அது சிறந்தது.

அத்துடன் மனிதனால் கருணையைவிடப் பெரிய நிலையிலிருந்து உதவ முடியாது என்பதால், பிரார்த்தனை மூலம் அருளைப் பிறர் பெறும்படி செய்தல் இருவகையிலும் உயர்ந்ததாகும்.

”நன்மை பிறர்க்களித்து. நஸ்தத்தைத் தான்ஏற்று
 இன்பம் அடைவார்கள் ஈசன் நிலையறிந்தோர்.
 வன்மை வழக்குடையோர் வருந்திட்டனும், அருள் கூர்ந்து
 மென்மொழியால், அவர்கட்கும் மிக அன்பாய்ப் பதில் சொல்வார்.”

(ஞானக்களஞ்சியம் பா.636)

வேதாத்திரி மகரிஷி கடைசியாக இரண்டொழுக்கப் பண்பாட்டையாவது மானுடம் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்கள்.

1. நான் எனது வாழ்நாளில் யாருடைய உடலுக்கும் உயிருக்கும் மனதுக்கும் துண்பம் தரமாட்டேன்.
2. துணப்படும் உயிர்களுக்கு என்னால் முடிந்த நன்மையை உதவியைச் செய்வேன்.

ஞானத்தை தேடுவோம்

➤ ”ஞானத்தைத் தேடுபவர் ஒரு புத்திசாலி, அதைக் கண்டறிந்ததாக நினைப்பவர் ஒரு பைத்தியம்.” – செனகா

”அறிவு என்பது அறியப்படுவது. ஞானம் என்பது உணரப்படுவது”.

”அறிவை ஏடுகளில் பெறலாம். ஞானத்தை தவத்தால் பெறலாம்” (வேதாத்திரி மகரிஷி)

மனத்தை வளப்படுத்தும் அகத்தவத்தின் (Kundalini Yoga) மூலம் ”மறை பொருட்களாகிய மனம், உயிர், மெய்ப்பொருள்” – இந்த மூன்றையும் அறிந்து வாழ்க்கை நலத்தைப் போதனை செய்கிறது – மெய்ஞ்ஞானம்.

”இறை உணர்வால்” மனவிரிவும் அமைதியும் பெற வழி காட்டுகிறது – மெய்ஞ்ஞானம்.

”உயிர் உணர்வால்” வாழ்வில் துணபம் குறையவும், இன்பம் பெருகவும் நெறியுணர்த்துகிறது – மெய்ஞ்ஞானம்.

வினைப்பயன் உணர்வால் ”அறநெறியை” வலியுறுத்துகிறது – மெய்ஞ்ஞானம்.

எனவே அகத்தவம், இறையுணர்வு, அறநெறி இம்மூன்றையும் அடிப்படையாக கொண்ட ‘மெய்ஞ்ஞானத்தை’ ஒதுக்கிவிட்டு மனிதன் அமைதியாக வாழவே முடியாது.

மனிதனுடைய வாழ்வு வளம் பெற 'மெய்ஞ்ஞானமும்' வேண்டும்; 'விஞ்ஞானமும்' வேண்டும்; இரண்டும் ஒன்றுபட்டு மனித குல வாழ்வில் பயனாக வேண்டியது இக்காலத்தில் இன்றியமையாததாகி விட்டது.

ஞானம் என்றால் என்ன? வேதாத்திரியம் விடை தருகிறது.

"ஞானம் என்றால் மனியக்க இயல்பறிந்து,
நான்னன்ற இயற்கைத் தத்துவம் உணர்ந்து,
மோகமென்ற ஓன்றாயும், மோகமாதி
மூவிரண்டு குணங்களாய்ப் பரினா மத்தால்
ஆனபொருள் அனைத்திலும், தான் அறிந்த நிற்கும்
அளவாயும் அமையும் அறிவெல்லை கண்டு
மானம், மரியாதை, உடல் ஒழுக்கம் காத்து.
மனிதரிடை மனிதராய் வாழ்தல் ஆகும்"

(ஞானக்களஞ்சியம் பாடல்.1387)

ஞானம் என்பது பொதுவாக அறிவு என்று சொல்லப்படுகிறது. தனது அறிவை அறிந்து அந்த அறிவின் விரைவில் தன்னையே எல்லாவற்றிலும், தன்னிலேயே எல்லாவற்றையும் அறியக்கூடிய ஆறாவது அறிவைப் பெற்றவன் மனிதன்.

ஆகவே அறிவை அறிவால் அறியப் பழகுதல் ஞானம் எனலாம். அறிவை அறிய வேண்டுமானால் முதலில் மனதையும், அதன் இயக்கத்தையும், இயல்பையும் அறிய வேண்டும்.

மனதின் ஆடித்தளமாக அறிவாக இருப்தே நானாகவும் தெய்வமாகவும் உள்ளது எனும் இயற்கை தத்துவத்தை உணர வேண்டும்.

அந்திலையில் மௌனம் என்ற ஒன்றே பேராசை, சினம், கடும்பற்று, முறையற்ற பால் கவர்ச்சி, வஞ்சம் என்ற ஆறு தூர்குணங்களாக மனம் என்ற இயக்கத்தின் தன்மாற்றத்தில் வெளிப்படுவதை உணரலாம்.

அந்த மௌனம் என்ற ஒன்றே பிரபஞ்சத் தோற்றங்களாகி சடம், சீவன் என்ற இயக்கமாகி இருப்பதையும் உணரலாம்.

தன்னுள் அறிவாக இருந்து இயக்கிக் காத்து முடித்து வைப்பதைப் போல எல்லா மனிதரிலும் சீவனிலும் உணரலாம்.

அந்நிலையில் தனது அன்பு, அந்தஸ்து அல்லது மதிப்பு, உடல் ஓழுக்கம் ஆகியவற்றை சரியான முறையில் காத்து மனிதர்களுக்கு இடையில் தனது வாழ்க்கைக்காக பிற உயிரைத் துண்பறுத்தாமலும் துண்பப்படும் உயிர்களுக்குத் துண்பத்தை நீக்க இயன்ற அளவில் உதவியும் மனிதராக வாழ்தலே ஞானம் ஆகும்.

நல்லொழுக்கம்

- “இன்று நான் என்ன பலவீனத்தை வெற்றிகொண்டேன், என்ன நல்லொழுக்கத்தைப் பெற்றுக்கொண்டேன். என நம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்.” – செனகா

சிவபெருமானும் பார்வதி தேவியும் ஒரு முறை பார்வதி தேவியார் விளையாட்டுக்காக சிவபெருமானின் கண்களை மூடியதால் உலகம் முழுவதும் இருள் சூழ்ந்ததாக ஒரு கதை உண்டு.

சிவபெருமானின் இரண்டு கண்கள் சூரியன் மற்றும் சந்திரன் என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே பார்வதி தேவி சிவபெருமானின் கண்களை மூடியதும் இந்த பிரபஞ்சமே இருளில் மூழ்கியது.

ஆகவே பிரபஞ்சத்திற்கு ஒளியை வழங்க சிவபெருமான் தனது மூன்றாவது கண்ணை திறந்ததாக கூறப்படுகிறது.

யோகிகளின் வழிகாட்டி சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண் ஞான ஒளி மற்றும் விழிப்புணர்வைக் குறிக்கும்.

எல்லாவற்றையும் அறிந்த யோகியாக சிவபெருமான் அறியப்படுகிறார். அவருக்கு பின்னால் வந்த யோகிகள் மற்றும் துறவிகளுக்கு அவர் ஒரு உத்வேகத்தைக் கொடுக்கிறார்.

சிவபெருமான் ஒரு யோகியாக இருந்து பல ஆண்டுகள் கடுமையான தவத்திற்கு பிறகு ஞான ஒளியைப் பெற்றார். இந்த மூன்றாவது கண் என்பது ஞானம் மற்றும் நீதியின் கண்ணாகும்.

அவருக்கு பின்னால் வரும் துறவிகள் மற்றும் முனிவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக அவர் விளங்குகிறார். உண்மையான எழுச்சி மற்றும் விழிப்புணர்வு இவர்களின் குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டும்.

சிவபெருமானின் மூன்றாவது கண் கடந்த காலம் மற்றும் எதிர்காலத்தை அவர் பார்க்க உதவுகிறது.

அவரைப் பின்தொடர்ந்து வரும் துறவிகளும் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய ஞானத்தை அறிந்து கொள்ளும் நிலையை அடைய வேண்டும்.

அதிகரித்த ஞானம் மற்று சித்தியை குறிப்பதாக இந்த மூன்றாவது கண் அமைகிறது.

ஒரு சாதாரண மனிதனின் வழிகாட்டி பொருள் சார்ந்த இந்த பூலோகத்தில் எல்லாவற்றையும் அடைந்திட நமது கண்கள் நமக்கு உதவுகிறது.

இந்த கர்ம ஷேத்திரத்தில் நாம் வாழ்வதற்கு கண்கள் அவசியமாகிறது. கவர்ந்து இழுக்கும் இந்த உலகின் பொருட்கள் நமது ஆண்மீக சிந்தனைக்கு இடையூறாக இருக்கும்.

இந்த ஆண்மீக பாதை நம்மை சொர்க்கத்திற்கு அழைத்து செல்லும். இந்த பாதையை நாம் தேர்ந்தெடுக்கும் போது பல இடையூறுகள் நம்மை பாதிக்கும்.

அந்த நேரத்தில் நமது சிந்தனை ஒரு நிலைப்பட வேண்டும். நம்மை நாமே வழிநடத்தி சரியான பாதையில் பயணிக்க வேண்டும். இந்த எழுச்சி மற்றும் விழிப்புணர்வைக் குறிப்பது சிவபெருமானின் மூன்றாவது கண்.

கவனச் சிதறல் உண்டாகும் நேரத்தில் சற்று நிதானித்து நமது உண்மையான குறிக்கோள் என்ன என்பது பற்றி சிந்தித்து செயல்பட வேண்டும்.

எனவே, ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒரு மூன்றாவது கண் உள்ளது, அதாவது ஒழுக்கநெறிக்கான வழிகாட்டுதல் தேவைப்படும் சமயத்தில் அவர் விழிப்புடன் இருக்க அதனைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

அறிவைப் பயன்படுத்தாத மனிதர்கள் மிருக குணம் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இச்சை, கோபம், கெட்ட உணர்வுகள் ஆகியவற்றை அவர்களால் கட்டுப்படுத்த முடியாது.

புத்திசாலியாக இருப்பவன் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி அளவு முறையோடு உபயோகிக்கிறான்.

இப்படிக் கட்டுப்பாட்டுடன் வாழ்வதற்குப் பெயர்தான் பிரம்மச்சரியம். இன்று நாம் பெண் உறவை மறுப்பதே பிரம்மச்சரியம் என்று சொல்லி வருகிறோம்.

இது தவறு. மனதைக் கட்டுப்படுத்தி எல்லா விதத்திலும் தன்னுடைய சக்திகளை சுய கட்டுப்பாட்டிற்குக் கொண்டு வந்து, அவற்றின் மூலம் சிறந்த பலன்களை அடைவதுதான் பிரம்மச்சரியம்.

மனிதனின் உடல் சக்தி, அவனுக்கு ஆண்மையையும், இளமையையும் தரும் வீரியம் இவையெல்லாம் அவனுடைய நல்வாழ்விற்காக இறைவன் அளித்த செல்வங்கள்.

இவற்றைப் பாதுகாத்து, அளவுடன் செலவிடுபவனே மிகச் சிறந்த பலனைப் பெறுகிறான்.

அவனிடம்தான் பொலிவும், செயல் வேகமும், புத்திசாலித்தனமும் குடி கொள்கின்றன. அவனே உண்மையான பிரம்மச்சாரி என்றார்.

(இவற்றைப் பாதுகாத்து அளவுடன் செலவிடுபவனே என்ற வாக்கியத்தைக் கவனிக்கவும்.) ஞானிகள் என்றும் இயற்கைக்கு முரணான காரியங்களை ஆதரிப்பதில்லை.

- வேதாத்திரியத்தில் உடல்நலம் காக்க உடற்பயிற்சியும்,
- வித்து சக்தியைப் பெருக்கி, அதில் உயிர் சக்தியைத் திணிவு பெறச் செய்து, அந்த உயிர் சக்தியைப் பிரித்தெடுத்து மேலேற்ற காயகல்பப் பயிற்சியும்,
- மனவளம் காக்க அகத்தாய்வுப் பயிற்சிகளும்,
- கருமையத் தூய்மை பெற்று வினைகளை அழித்து ஆன்ம ஈடேற்றம் பெறத் தவப்பயிற்சிகளும் தரப்படுவதால்,

இல்வாழ்வில் உள்ளவர்களும் குண்டலினி தவத்தில் வெற்றி பெற்று ஒழுக்கமான வாழ்வு வாழ்ந்து? வீடுபேற்றைப் பெற முடியும் என்பதை உணர்ந்திடுங்கள்.

நல்ல நட்பு வேண்டும்

- "பகிர்ந்து கொள்ள நண்பர்கள் இல்லாவிட்டால், எந்த நல்ல விடயமும் இனிமையானது அல்ல." – செனகா

நட்பு நலம் – வேதாத்திரியம்

உலகில் நட்பு மனிதனுக்கு மிகவும் உயர்ந்த செல்வம்.

உடை அவிழிந்து விட்டால் கைகள் தானாகவே அதைச் சோந்துச் சரி படுத்திக் கொள்ளும். அதுபோல ஒருவருக்குத் துண்பம் வருகிறபோது தானாக வந்து உதவி அந்தத் துண்பத்திலிருந்து விடுபடச் செய்பவர்கள் நல்ல நண்பர்கள் என வள்ளுவர் கூறியுள்ளார்.

மனித குலத்திற்குத் தேவையான பொருட்கள் என்னிறந்தன.

அவற்றைச் சமுதாய மக்கள் அனைவருமே ஆங்காங்கே உற்பத்தி செய்து, பலரும் பல நாட்டவரும் பங்கிட்டுக் கொண்டுதான் வாழ வேண்டும்.

இந்தத் தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலைகளால் சமுதாயத்திலுள்ள மக்கள் எல்லோருடைய நட்பையும், பாதுகாத்துக் கொள்ளும் பொறுப்பினை மனிதன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியவனாகிறான்.

எவருடனும் பகை, வெறுப்பு, பினைக்கு இவை எழாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது.

நட்பு நலம் கெடுவதற்கான காரணங்கள்:

1. தன்முனைப்பு
2. பேராசை
3. சினம்
4. பிறர் வளம் பறித்தல்
5. பிறர் தேவைகளையும் உணர்வுகளையும் அறியாமல் அல்லது மதியாமல் கயநல உணர்வோடு குறுகிய மனநிலையில் செயல்படுதல்
6. நன்றியுணர்வின்மை

இவை தான் நட்புக் கெடுவதற்கு காரணங்களாகும்.

நட்பை வளர்க்க உதவும் பண்புகள்:

1. பணிவு
2. கணிவு
3. துணிவு
4. ஒத்துப்போதல்
5. மன்னித்தல்
6. அன்பும் கருணையும் கொள்ளுதல்
7. சமநிலை
8. நேர்மை
9. உண்மை
10. ஈகை
11. நன்றியுணர்வு
12. விளைவறிந்த விழிப்பு

இவை அனைத்தும் நட்பை வளர்க்க உதவும் பண்புகளாகும் என்பார் அருள்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி

வாழ்வாங்கு வழி என்ன?

➤ ”ஒரு கதையை போலவே வாழ்க்கையும் கூட அது எவ்வளவு நீளமானது என்பது முக்கியமல்ல. அது எவ்வளவு சிறப்பானது என்பதே முக்கியமானது.” – செனகா

வாழ்வாங்கு வாழ வழி – வேதாத்திரியம்

நாம் வாழும் காலத்தில் உடலையும் மனத்தையும் சரிப்படுத்திக் கொண்டால் நமக்குப் பின்னாலே பிறக்கக்கூடிய குழந்தைகள் எப்படியிருக்கும் என்று பார்த்தீர்களானால் அவை ஆரோக்கியமான கட்டமைப்பு (structure) கொண்டதாகத் திகழும்.

அவ்வாறு நல்ல குழந்தைகளை உலகுக்குத் தருவதற்கு வேதாத்திரிய மனவளக்கலைஉடற்பயிற்சி, தியான முறை இரண்டும் வாய்ப்பு அளிக்கும்.

அவற்றின் மதிப்பை உணர்ந்து நீங்கள் முறையாகச் செய்ய வேண்டும். வேலைப்பனு அதிகரிக்கும் போது, ஊதியம் தராத உடற்பயிற்சி, தியானம் இவற்றை முதலில் நிறுத்தி விடலாம் என்று எண்ணாது, உள்ளூர் இயங்கவிரும் இறைச்சக்திக்குத் தொண்டு செய்யும் வகையிலே உடற்பயிற்சி, உள்பயிற்சி செய்து நாளுக்குநாள் மகிழ்ச்சியும் இனிமையும் பெற்று வாழ வேண்டும்.

தினாந்தோறும் நாம் காலையிலிருந்து மாலைவரை குடும்பத்தில் பலவகைப் பொருட்களையும் பண்டங்களையும் கையாளுகின்றோம்.

சமையல் பாத்திரங்களையே எடுத்துக் கொள்ளுங்களேன். சுத்தப்படுத்தி வைத்தால் தானே அவை மறுநாளைக்கு உதவும் ?.

அதே போல தினாந்தோறும் மனத்தையும் உடலையும் உபயோகிக்கிறோம்; அவற்றில் அவ்வப்போது ஏற்படக்கூடிய களங்கங்களை போக்கி, மீண்டும் புதிதாக நாளைய உபயோகத்திற்குத் தயாராக வைத்துக்கொண்டால் தானே நன்றாக இருக்கும் ?

உடலுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய உடற்பயிற்சி, மனதிற்குக் கொடுக்கக்கூடிய தியான பயிற்சி, உயிர்க்கு உறுதி அளிக்கும் காயகல்பப் பயிற்சி இம்முன்றும் உடலையும், உள்ளதையும், உயிரையும் மேன்மைப்படுத்தி மனிதன் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு வழி வகுப்பனவாகும்.

மனதின் நிலையே வாழ்வின் வளம் ஆகும். நிலத்தில் ஊன்றும் வித்து எதுவென்றாலும் நீர் தெளித்து வந்தால் அது முளைத்து பயிராகி அதனதன் தன்மைக்கேற்ற பயன் தருகின்றது.

அது போன்றே உள்ளத்தில் ஊன்றும் எண்ணாங்களும் நாளுக்கு நாள் உறுதி பெற்று வாழ்வின் பயனாக விளைந்துவிடும். ஆகவே நமது வாழ்வு நலமுற வேண்டுமெனில் எந்தவிதமான கெட்ட எண்ணத்தையும் நமது உள்ளத்தில் ஊன்றவோ, வளரவிடவோ சூடாது.

கோபம், வஞ்சம், பொறுமை, வெறுப்புணர்ச்சி, போசை, ஒழுக்கம் மீறிய காம நோக்கம், தற்பெருமை, அவமதிப்பு, அவசியமற்ற பயம், அதிகார போதை, என்ற பத்து வகையும் நமது உள்ளத்தில் நிறைபெற வொட்டாமல் அவ்வப்போது ஆராய்ந்து, களைந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

இவை வளர்ந்தால் நல்லெண்ணம் வருவதற்கோ, நிலைப்பதற்கோ இடமில்லாத துன்பம் தரும் காடாக நமது உள்ளம் மாறிவிடும். உடல் காந்த சக்தியைப் பாழாக்கிக் கொண்டே இருக்கும் ஓட்டைகளாக, இக்கெட்ட குணங்கள் மாறிவிடும்.

காலையிலும், மாலையிலும் 10 நிமிட நேரம் அமைதியாக உட்கார்ந்து உள்ளத்தை சோதனையிடும் பணியைத் தொடங்குங்கள். 30 நாட்களில் கிடைக்கும் வெற்றியை அனுபவத்தில் கண்டு மகிழுங்கள்.

– தத்துவநானி வேதாத்திரி மகரிஷி.

ஞானமும் – முக்தியும் :

”தவபலமும் தனையறிந்த நிலையும் கொண்டு

தனையடைந்தோர்க் கருங்புரியும் தகைமையுள்ள

சிவநிலையோன் மெய்ஞ்ஞானி குருவாய்நின்று

சீனது புருவமையம் விரலால் தீண்ட;

அவனிலவன் லயமாகி ஆசான் தொட்ட

அவ்விடத்தே ஞாபகத்தை ஒன்றி ஒன்றி

உவமையிலாப் பேரின்பம் உள்ளுணர்ந்து

ஒருமைத்தத்துவம் அறிந்தால் அதுவே முக்தி.”

ஞாக.பா.1464)

மனித மாண்பு :

மனிதவுயிர் பிறவியதன் மதிப்புணர வேண்டும்

மனம் உயிர்மெய்மூன்றான மறைபொருட்களான

மனிதனுடைய ஆற்றல்களை மலரவைக்க வேண்டும்
 மறைந்திருக்கும் உட்பதிவாம் பலவினைகடமை
 மனிதனேமாற்றி அறச்செயல் புதிவு செய்து
 மனத்தூய்மை வினைத்தூய்மை பெற்று பரத்துறைந்து
 மனிதனவன் உயர்மனிதனாக வாழுச்செய்யும்
 மனவளக்கலையிதனைப் பரப்பி நலம் காண்போம்.”
(ஞாக.பா.)

உண்மையான சந்தோஷம்

- ”கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை உணர வேண்டியதான் உண்மையான சந்தோஷம்.
- எதிர்காலத்தை எதிர்பார்ப்போடு சார்ந்திராமல் நிகழ்காலத்தை அனுபவிப்பது. நம்பிக்கைகளாலே பயங்களாலே நம்மை நாமே சந்தோஷப்படுத்திக் கொள்ளாமல இருப்பது, நம்மிடம் என்ன இருக்கிறதோ அது போதுமான, திருப்திகரமான அளவு இருப்பதாக திருப்தியடைவதுதான் உண்மையான சந்தோஷம்.
- ஏனெனில் அப்படிப்பட்டவனுக்கு எதுவுமே தேவையில்லை. மனித குலத்தின் மாபெரும் செல்வங்கள் நம்மிடையே, நம் கைக்கு எட்டும் தூரத்தில் இருக்கின்றன. ஆனால் நாம் கண்களை மூடிக்கொண்டு இருட்டில் தழாவும் மக்களைப் போல நாம் தேடியது கிடைக்காமலேயே வழி தவறி விடுகிறோம் எவ்வளவு செல்வமும் மேன்மைப்படுத்தவோ தாழ்வுபடுத்தவோ முடியாத மனத்தின் சமநிலைதான் சாந்தமான மனோபாவம்.”

– செனகா

யாருக்குத்தான் ஆனந்தமாய் வாழ ஆசை இருக்காது? ஆனால் எப்படி ஆனந்தமாய் வாழ்வது என்பது தான் தெரிய வில்லை.

ஆனந்தம் ஆர்ப்பரிக்கும் நிமிடங்களை விட்டுவிட்டுக் கவலைகளின் சவலைப் பிள்ளைகளாய், வருத்தத்தின் நிறுத்தத்தில் சிற்றின்ப எல்லையில் நின்றுகொண்டிருக்கிறோமே ஏன்?

தங்கக்கடைகளிலும் குழந்தைகள் தேடுவது சாதாரண பலரான்களைத்தான்.

நிம்மதியான மனமே ஆனந்தத்தின் சந்நிதி;

ஆனந்தமனம் இறைவன் உறையும் அருடிடம்

சீக்குப்பிடித்த சிந்தனைகளின் போக்குப்பிடிக்காமல் தூர நின்று ரசித்துப் பாருங்கள் வாழ்க்கை எவ்வளவு அழகான வரமென்றுபரியும்.

“செல்வம் என்பது சிந்தையின் நிறைவே” என்று குமரகுருபரசுவாமிகள் அழகாக ஆனந்திக்கச் சொன்னதை அறிவோமா?

யார் வாழ்வில் சோகங்கள் இல்லை? துன்பங்கள் இல்லை? சவால்கள் இல்லை? சங்கடங்கள் இல்லை?

முள்ளுக்கு மத்தியில்தான் ரோஜா, ராஜாவாகக் கொலுவீற்றிருக்கிறது.

கண்ணோரைச் சிந்தும் கண்களுக்கு அருகில்தான் சிரிப்பைச் சிந்தும் உதடுகள் உற்சாகத்தோடு உட்கார்ந்திருக்கின்றன.

எண்ணங்களை ஆராய்ந்த மனமே உற்சாகமாக இருக்கிறது. எண்ணங்களில் தான் இருக்கின்றன நம் வாழ்வின் நிறைவும், சந்தோஷமும், சோகத்தின் சரிவும்.

தன்னை அறிவதில்தான் ஆனந்தம். தன்னை அறியும் வழிகைகளைக் காட்டுகிறார் தாயுமானவர்.

நிறைவான மனம், வீடு நிறைக்கும் பொருட்களால் ஆனந்தம் வரப்போவதில்லை; பைநிறைக்கும் பணக்கட்டுகள் ஆனந்தம் தரப்போவதில்லை;

கழுத்து நிறைய ஆபரணங்கள் ஆனந்தம் தரப்போவதில்லை. நிறைவான மனமே ஆனந்தத்தின் ஆபரணம்.

போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து. பணத்திற்காக ஓடியோடு பின்மாய் அடங்குவதைவிட உள்ளதைக் கொண்டு நல்லதைச் செய்வோமே!

ஆனந்த அனுபவம் – வேதாத்திரியம்

“கட்டுலனால் காணுகின்ற பொருட்கள் ஊடே
கருத்துான்றி, விண்ணனறிந்து, அதற்கு மூல
உட்பொருளாம் பரம்பொருளை உணர்ந்த போது,
உலகங்கள் தெய்வமயம். உயிர் வகையாம்
லட்சங்கள் தெய்வமயம். அகம் பரத்தில்
லயமாகும் அனுபவம் பேரின் மாகும்.
அட்சரங்கள் கொண்டு எழுதமுடியாது இந்த
ஆனந்த அனுபவத்தை ! மவுன மன்றோ !”

(ஞானக்களஞ்சியம் பாடல்.1641)

ஆசையை சீர்மைத்துக் கொண்ட மனமே ஆனந்தத்தை அடைகிறது. ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறது.

செய்யும் வேலையை ஒழுங்குடனும் மகிழ்வாகவும் நிறைவாகவும் செய்வதும் தியானம் என்று உணருங்கள். கர்மயோகமே தியானம்.

சினச்சொற்கள் சிராய்ப்பை உண்டாக்கி, முகம் தெரியாத மனிதர்களோடும் வீண் பகையை உண்டாக்கிவிடும்.

எனவே கந்தகச் சொற்களை விடுத்து கணிவுதரும் கணிச்சொற்களைப் பேசுங்கள்.

இதைத்தான் ”பேசா இடும்பைகள் பேசித் திரிந்தேன்” என்று தாயுமானவர் நம்மை உழார் படுத்துகிறார்.

ஆயுள் முழுக்க வயிற்றுக்கு உருண்டு உருண்டு உழைத்தாலும் தினமும் ஒருமணி நேரமாவது மனதிற்காகச் செலவிடுங்கள்.

வாளொலி கேளுங்கள், புத்தகம் படியுங்கள், சொற்பொழிவு கேளுங்கள், சிற்பம் பாருங்கள், பாயிரம் பாடுங்கள்,

சிரிக்கப் பேசுங்கள், பறவையைக் காணுங்கள், பறப்பதாப் உணருங்கள். மனம் விட்டுப் பேசும்போது ரணம் விட்டுப்போய்விடும்.

இதையும் தாண்டி சும்மா இருந்து பாருங்கள். மெளனமாக இருந்து பாருங்கள். நான் யார் ? உங்களைக் கேட்டுப் பாருங்கள். உங்களுக்குள் இருக்கும் பிரம்மத்தை உணர்வீர்கள்.

தேட்லோடு தெருவிலிறங்குங்கள், வியப்பைத் தேக்கிய விழிகளில்தான் விந்தைக் காட்சிகள் விரைவாய் தெரியும்.

ஆனால் அத்தனை மகிழ்ச்சியையும் தொலைக்காட்சி தின்று செரித்து நின்று சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறதே.. பார்க்கும்நேரம் குறைத்து குடும்பத்தாருடன் பேசும்நேரம் அதிகரித்துப் பாருங்கள்.

சீரியல் ஓடாமலேயே ஆனந்தம் ஆறாக ஒடும் நம் இல்லத்திலும் நம் உள்ளத்திலும்.

அதைவிட பூஜை அறையில் அமர்ந்து இறைசிந்தனையில் மூழ்குங்கள். அங்கு குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் சத்சங்கம் செய்யுங்கள். மனவளக்கலை மன்றம் வாருங்கள். பயிற்சி எடுங்கள். உங்கள் இல்லத்தில் ஆனந்தம் ஆனந்தமிடும்.

ஆனந்த ஆஸயம் – இந்த உலகம் ஆனந்த ஆஸயம்; அதில் வசிக்க வந்த நாம் அதை ஒருபோதும் ரசிப்பதில்லை. ஆனந்த அமுதத்தைப் புசித்ததில்லை.

குறை காண்பதற்கே நம்குறைவான வாழ்நாட்களைச் செலவழித்துவிட்டுத் திரும்பிப் பார்க்கும்போது வெறுமை ஒன்றே அருமையாகத் தெரிகிறது.

தாயின் கதகதப்பான சூட்டில் நிம்மதியாகக் கண்ணயர்ந்துது ?ங்கிய குழந்தைகளாய் நம் வாழ்வைத் தொடங்கிய நாம், வளரவளரச் சக்கரங்கள் மாட்டிய சக்கரவர்த்திகளாய் மாறியது காலச்சோகம்

காசுக்காகவும் வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காகவும் ஓடத் தொடங்கி, ஒட்டத்தை நிறுத்தி வாழுப் பார்க்கும்போது வாழ்க்கை முடிய இருக்கும் முன்னறிவிப்பு வருவது

எத்தனைத் துயரமானது. எல்லோரையும் திருப்திப்படுத்திவிட்டு நமக்காக நாம் வாழுத் தொடங்கும்போது நம்மைவிட்டு எல்லாம் தொலைதூரம் போய்விட்ட காட்சியைக் காண்பது எத்தனைத் துயரமானது.

வேதத்தில் ஒரு கதை உண்டு. பத்து நண்பர்கள் ஒரு ஆற்றைக் கடந்து போகின்றனர்.

ஆற்றைக் கடந்ததும், அனைவரும் வந்து விட்டோமோ என்று ஒவ்வொரும் என்னிப் பார்க்கின்றன. ஒன்பது நபர்களே இருக்கின்றனர்.

ஒவ்வொருவரும் தன்னை விட்டுவிட்டு, மற்றவர்களை எண்ணுகின்றனர். பத்தாவது நபரைத் தேடி அலைகின்றனர்.

அதுபோலத்தான் நம்மிடம் இருக்கும் ஆனந்தத்தை அறியாமல், அதை வெளியில் தேடிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆனந்த நிமிடங்களை ஆராதிப்போம். அன்றன்றே. அட்டையை உரசியவுடன் இயந்திரத்திலிருந்து வருவதற்கு ஆனந்தம் ஒன்றும் புன்னகை பூதமல்ல.

அது நம் மனதில் உள்ளது, மலராய் உள்ளது, உள்ளத்தில் உள்ளது, உள்ளுக்குள் உள்ளது.

இந்த நிமிடத்திலிருந்து நமக்காக வாழுத்தொடங்குவோம் ஆனந்தமாக !

நமக்காக வாழுத் தொடங்குவதற்கும், ஆனந்தத்தை அடைவதற்கும் அருமையான வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கிறது செனகாவின் தத்துவங்கள். தாயுமானவரின் ஆனந்தக் களிப்பு. வேதாத்திரி மகரிஷியின் பேரின்ப களிப்பு.

அந்த ஆனந்தக் களிப்பில், பேரின்பக் களிப்பில் திளைக்க வாருங்கள். செனகா வேதாத்திரி மகரிஷி தத்துவங்களின் உள்ளே செல்லுங்கள். நீங்களே ஆனந்தமாகி, ஆனந்த சொருபமாகி விடுவீர்கள்.

- செனகாவும் வேதாத்திரியும் வெவ்வேற கால கட்டங்களில் வாழ்ந்தாலும் மானுடம் சிறக்க தேவையான தத்துவங்களை வழங்கினார்கள்.
- மாற்றங்கள் திருப்பங்களச் சந்திக்கும் எல்லா கால கட்டங்களையும் போலவே செனகா வாழ்ந்த கால கட்டமும் கொந்தளிப்பானது, சுவாரசியமானது, ஒரு புதிய சகாப்தத்தின் நம்பிக்கை, வெற்றி நிறைந்திருக்கும்; கால கட்டத்தின் முதல் நூற்றாண்டு அதுதான். ஆனால் அதுவே ஒழுக்கக் கேடு. அரசியல், கொள்ளை, கொடுரம், பொறுமை போன்றவற்றையும் கண்டது.

- வேதாத்திரியம் வாழ்ந்த காலம் அது போன்று இல்லை. இருப்பினும் மானுடத்தின் அறிவு வறுமையைப் போக்க பாடுபட்டார் வேதாத்திரி மகரிஷி. அங்கங்கே சிதறிக் கிடந்த தத்துவங்களை தனது அனுபவங்களோடு திரட்டி மனவளக்கலை என்ற பாடத்திட்டத்தை புத்தகமாக, வேதாத்திரியமாக மானுடத்திற்குத் தந்தார்.
- செனகா தன் வாழ்நாளில் தவறுகள், சுயநலம், போட்டி, பொறாமைக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்தார். அவர், வீரம், மிதமான தன்மை, கட்டுப்பாடு “எல்லாவற்றிற்கும் மேலே திருப்தியான மனத்தின் அமைதி போன்ற வாழ்வின் உயர்ந்த குணங்களை வலியுறுத்தினார். இதே வழியில்தான் வேதாத்திரி மகரிஷியும் பயணித்தார்.

இவ்வாறு பல ஒற்றுமையுடன் விளங்கும் மகான்கள் ”காலத்தை வென்ற தத்துவஞானிகளாக” போற்றப்படுகிறார்கள்.

காலம் சில சிந்தனையாளர்களை நிர்ணயித்தாற் போலவே, செனகாவையும் வேதாத்திரி மகரிஷியையும் நிர்ணயித்திருக்கிறது.

இவர்கள் இருவரது சிந்தனைகளையும் ஏற்று ஆனந்தமாக வாழ்வோமாக. ஆனந்தம்! ஆனந்தம்!! ஆனந்தமே!!! வாழுத்தெரிந்திடல் ஆனந்தமே!!!

துணைநின்ற நூல்கள்

- ஞானக்களஞ்சியம், வேதாத்திரி மகரிஷி, வேதாத்திரியப் பதிப்பகம், ஈரோடு
- வேதாத்திரியத் தத்துவங்கள் மன்னார்குடி பானுகுமார், இணையதளம் www.banukumar.in
- வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000, மன்னார்குடி பானுகுமார், விஜயா பதிப்பகம், கோவை.
- செனகா வாழ்க்கை, பொன்மொழிகள் – இணையதள தகவல்கள்
- Light From Many Lamps. Lillian Eaislar watsan
- Seneca Letters from a Stoic - Seneca
- Anger, Mercy, Revenge. Seneca
- On the Tranquility of the Mind. Seneca

ஆண்மீகம்

1. தியானம் பழக 100 தியான சிந்தனைகள்
2. அறிவியல் நோக்கில் 100 ஆண்மீகச் சிந்தனைகள்
3. கோள்களை வென்ற இடைக்காட்டுச் சித்தர்

வாழ்க்கை வரலாறு

1. நெப்போலியன் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
2. புத்தர் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
3. இயேசுவின் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
4. குருவுடன் வாழ்ந்தவர் (புலவர் தியாகராஜனார்)
5. வேதாத்திரி மகாரிஷி வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்

தன்னம்பிக்கை தன்னம்பிக்கை

1. தன்னம்பிக்கை மலர்கள்.
2. டென்சனை வெல்வது எப்படி ?

3. காலமே உன் உயிர்
4. வேதாத்திரி மகரிஷியின் வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்
5. ஓய்வுக்குப் பின்னும் உற்சாக வாழ்க்கை

வேதாத்திரி மகரிஷி 1

1. இந்திய தத்துவ வரலாற்றில் வேதாத்திரி மகரிஷி
2. வேதாத்திரி மகரிஷி பற்றி 100 அறிஞர்கள்.
3. வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000 (பாகம் 1)
4. வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000 (பாகம் 2)
5. வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000 (பாகம் 3)
6. தினசரி தியானம்.
7. வரலாறு போற்றும் குரு சீடர்கள்
8. “வாழ்க வளமுடன்” என்ற வார்த்தை! சரியா? தவறா? இலக்கணம் என்ன சொல்கிறது?
9. பன்முகப்புரட்சியில் வேதாத்திரி மகரிஷி
10. பன்முகப் பார்வையில் வேதாத்திரி மகரிஷி
11. வேதாத்திரி மகரிஷியின் தத்துவ தரிசனங்கள்
12. எல்லாம் வல்ல தெய்வமது
13. போரில்லா நல்லுலகம்
14. அதுவானால் அதுவே சொல்லும்
15. உய்யும் வகை தேடி அலைந்தேன்.
16. தினந்தோறும் வேதாத்திரியம்
17. வாழும் வேதாத்திரியம்
18. என்னைச் செதுக்கிய வேதாத்திரியத்தின் ஞானக்களஞ்சியம்
19. வேதாத்திரி மகரிஷி வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
20. மகரிஷியின் வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்

21. தாயுமானவர் வள்ளலார் வேதாத்திரி மூவரும் ஒருவரே
22. வேதாத்திரியம் கற்போம்
23. மனைவிக்கு மரியாதை
24. எல்லாம் வல்ல தெய்வமது
25. வேதாத்திரியப் பார்வையில் வறுமை என்பது இல்லை.
26. அவதாரப் புருஷர் அருட்தந்தை
27. வேதாத்திரியம் ஒரு ஜீவ யாத்திரை
28. வேதாத்திரியத்தில் அறம்

ஒப்பாய்வு (வேதாத்திரி மகரிஷி)

1. வள்ளலாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
2. மகாவீரரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
3. தாயுமானவரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
4. ஞாலம் போற்றும் ஞானிகள்
5. வேதாத்திரியத்தில் கலந்த நதிகள்.
6. ஞானதீபமும் ஞான ஓளியும்.
7. கிழக்கும் மேற்கும்
8. வேதமுதல்வரும் வேதாத்திரியும்
9. ஞான வள்ளல்கள் (ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும் வேதாத்திரி மகரவீரியும்)
10. பாமரமக்களின் தத்துவஞானிகள் (அச்சில்)
11. சித்தர்களும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
12. மாணிக்க வாசகரும் வேதாத்திரியும்
13. சிவவாக்கியாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
14. ஆனந்தக் களிப்பும் பேரின்பக் களிப்பும்
15. சுகவாரியும் போரின்ப ஊற்றும்
16. பட்டினத்தாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

தாயுமானவரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் (ஒப்பாய்வு)

1. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆனந்தமான பரம்.
2. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் சின்மயானந்த குரு.
3. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பொருள் வணக்கம்.
4. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் தேஜோமானந்தம்.
5. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் எங்கும் நிறைந்த பொருள்..
6. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் சச்திதானந்த சிவம்.
7. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் கருணாகரக் கடவுள்
8. தாயுமானவர் வள்ளலார் வேதாத்திரி மூவரும் ஒருவரே
9. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பாயப்புலி
10. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பைங்கிளிக் கண்ணி
11. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பொன்னை மாதரை
12. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆகார புவனம்
13. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் எந்நாட்கண்ணி
14. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் சித்தர் கணம்
15. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மெளனகுரு வணக்கம்
16. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மலைவளர்க் காதலி
17. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் இந்திரியங்களின் கொட்டம்
18. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மனம் என்னும் மாயை
19. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆறுபகைவர்கள்
20. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் அருள்தாகம்
21. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் இறைவழிபாடு
22. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் வழிபாடு ஏன்,
23. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆனந்த இயல்பு
24. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பராபரக்கண்ணி பாகம் 1

25. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பராபரக்கண்ணி பாகம் 2
26. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பராபரக்கண்ணி பாகம் 3

திருவாசகமும் வேதாத்திரியமும் (ஓப்பாய்வு)

1. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் யாத்திரைப் பத்து.
2. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அச்சப் பத்து.
3. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அடைக்கலப் பத்து.
4. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் செத்திலாப் பத்து.
5. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அதிசயப் பத்து.
6. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் உயிர் உண்ணிப் பத்து.
7. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குழைத்தப் பத்து.
8. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் பிழத்தப் பத்து.
9. வேதாத்திரியப் பார்வையில்திருவாசகத்தின் பிரார்த்தனைப் பத்து.
10. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் சிவபுராணம்
11. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் ஆஸைப் பத்து
12. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அச்சோ பதிகம்
13. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அருட்பத்து
14. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அற்புதப்பத்து
15. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அன்னைப்பத்து
16. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் கண்டபத்து
17. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குயிற்பத்து
18. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் சென்னிப்பத்து
19. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் புணர்ச்சிப்பத்து
20. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் வாழாப்பத்து
21. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் ஆனந்த பரவசம்
22. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குலாப்பத்து

பாரதியாரும் வேதாத்திரியமும் (ஒப்பாய்வு)

1. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் ஞானப்பாடல்கள்
2. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் தத்துவப் பாடல்கள்
3. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் பிரம்மஞானம்
4. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் மானுட சிந்தனைகள்

ஜென்னும் வேதாத்திரியமும்

1. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 1
2. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 2
3. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 3
4. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 4
5. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 5

தாயுமானவர் தாயுமானவர்

1. சேரவாரும் ஜெகத்தீரே
2. தாயுமானவரின் இலக்கிய நயம்
3. தாயுமானவரின் மெய்ப்பொருள்
4. தாயுமானவரின் சமயநெறி
5. தாயுமானவரின் உடல் பொய்யுறவா ?
6. தாயுமானவரின் கடவுள் கோட்பாடு
7. தாயுமானவரும் மகான்களும்
8. தாயுமானவர் ஆண்மீக வாதியா ? அரசியல் ஞானியா ?
9. தாயுமானவர் தரும் இடம், பொருள், ஏவல்
10. தாயுமானவரின் அத்வைதமும் வேதாத்திரியின் அத்வைதமும்
11. தாயுமானவரின் ஆண்மீகச் சிந்தனைகள்
12. தாயுமானவரின் ஞானதாகம்
13. தாயுமானவரின் இலட்சியப் பயணம்
14. தாயுமானவரின் பிரபஞ்சக் கோட்பாடு

15. தாயுமானவரின் உயிர் விளக்கம்
16. GARLAND OF PARAAPARAM
17. தாயுமானவர் போற்றும் அறம்
18. அறிவேதான் தெய்வமென்றார் தாயுமானவர்
19. ஏன் அவதரித்தார்கள் ?
20. தாயுமானவரின் பரந்தையும் உலக நடையும்
21. இன்பம் பெறும் வழி யாது ? தாயுமானவர்
22. தாயுமானவர் பாடல்களில் மனம்
23. தாயுமானவர் வழிபாடு ஏன் ?
24. தாயுமானவருக்கு மறுபிறவி உண்டா ?
25. கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் தாயுமானவர்
26. கடவுளின் விலாசம் தருகிறார் தாயுமானவர்
27. தாயுமானவர் எதை பலி கொடுக்கச் சொன்னார் ?
28. தாயுமானவர் தரும் இறைவழிபாடு
29. தாயுமானவருடன் வாழ்வோம்
30. தாயுமானவரின் உவமைகள் 100

ஜென்னும் திருவாசகமும்

1. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 1
2. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 2
3. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 3

புலவர் தியாகராஜனார்

1. குருவுடன் வாழ்ந்தவர்
2. வரலாறு போற்றும் குரு சீடர்கள்
3. புலவர் தியாகராஜனார் அரிய செய்திகள் 100
4. குரு பக்தியின் வடிவம் புலவர் தியாகராஜனார்

வரலாறு மன்னார்குடி

1. மன்னார்குடி மன்னார்குடிதான் ஆரிய செய்திகள் 1000
2. மன்னார்குடி வரலாறு

பயண நூல்கள்

1. ஞாபகம் வருதே ஊர் ஞாபகம் வருதே!
2. அமெரிக்க மண்ணில் ஆறு மாதங்கள்

தன்னம்பிக்கை தன்னம்பிக்கை

1. தன்னம்பிக்கை மலர்கள்.
2. டென்சனை வெல்வது எப்படி?
3. காலமே உன் உயிர்
4. வேதாத்திரி மகரிஷியின் வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்.
5. ஒய்வுக்குப் பின்னும் உற்சாக வாழ்க்கை
6. தன்னம்பிக்கை மலர்கள்

சிறுக்கதைகள்

1. செயலே விளைவு
2. தவம்
3. தொலைந்து போன உறவுகள்
4. பத்மாவும் கதவும்

ஆராய்ச்சி

நன்மக்கட்பேறு 100 நற்சிந்தனைகள்

பானுகுமார் படைப்புலகம்

1. நானும் என் எழுத்தும்
2. நீங்களும் எழுதலாம் வாங்க
3. புத்தகம் எழுதலாம் வாங்க

4. வேதாத்திரியத்தில் எழுதலாம் வாங்க
5. ஒப்பாய்வு இலக்கியம் எழுதலாம் வாங்க
6. நான் ஏன் எழுதுகிறேன்

கம்பனும் வேதாத்திரியமும்

1. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் (இலக்கிய திறனும் கருத்தியலும்)
2. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் (நாடும் அரசும்)
3. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் (இறை சிந்தனைகள்)
4. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் (மாணுடம் வென்றதம்மா)

உலகப் புகழ்பெற்ற தத்துவஞானிகளும்

வேதாத்திரி மகரிஷியும் (ஒப்பாய்வு இலக்கியம்)

1. வியோ டால்ஸ்டாயும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
2. ஹிப்பாக்ரட்ஸ்ஸீம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
3. ஹென்றிவேர்ட்ஸ்வொர்த் ஸாஜ்பெலோவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
4. பெர்ட்ராண்ட் ரசல்லும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
5. கலில் ஜிப்ரானும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
6. கண்பூசியனிசமும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
7. தஸ்தயேவ்ஸ்கியும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
8. ஐலாலுதீன் ருமியும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
9. ஸாவோசம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
10. ஷேக்ஸ்பியரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
11. சாக்காட்டிஸ்ஸீம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
12. அரிஸ்டாடலும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
13. பிளோட்டோவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
14. செனகாவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
15. மிர்தாவின் புத்தகமும் வேதாத்திரியமும்

16. நீட்சேயும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
17. சாங்கி நியூட்டனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
18. வால்டேரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
19. ராஸ்ப் வால்டோரா எமர்சனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
20. சார்லஸ் டார்வினும் வேதாத்திரி மகரவியும்.
21. காரல் மார்க்ஸஸ் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
22. இராபர்ட் கிரீன் இங்கர்சாலும் வேதாத்திரி யும்.
23. சிகமண்ட் பிராய்டும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
24. ஜேம்ஸ் ஆலனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
25. ஐன்ஸ்டைனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
26. கண்டூசியஸ்ஸீம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
27. பெருச்சமின் பிராங்களினும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
28. ரூஸ்வெல்டும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
29. வேட்ஸ்வொர்த்தும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
30. மில்டனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

Youtube channel Name – vethathiriam Banukumar

Face book group வேதாத்திரியத்தில் கலந்த நதிகள்

